

Humanistiske universitetsforskere vidensformidling og videnssamarbejde

Lasse Gøhler Johansson
David Budtz Pedersen
Frederik Stjernfelt

Forord

Denne rapport fremlægger resultater fra en spørgeskemaundersøgelse gennemført i det tidlige forår 2018. Spørgeskemaundersøgelsen er en del af et treårigt forskningsprojekt, Mapping the Public Value of Humanities, der kortlægger gennemslagskraften af humanistisk forskning i samfundet. Humanistisk forskning og uddannelse står løbende til debat i Danmark og internationalt. Hvad er værdien af den humanistiske forskning? Hvem er de primære aftagere af humanistisk viden? Igennem hvilke typer samarbejde, rådgivning og formidling finder den humanistiske forskning vej til samfundet? Det er nogle af de spørgsmål, denne rapport besvarer.

Den foreliggende kortlægning af vidensformidling og videnssamarbejde i dansk humanistisk forskning skaber et grundlag af viden om forskningsfeltet. Hensigten har været at tilvejebringe nye data og analyser, der kan kvalificere debatten om dansk humaniora og bruges til at videreudvikle forskning og uddannelse på området. I de senere år har beslutningstagere, virksomheder, medier og universiteter efterspurgt analyser, der stikker dybere end enkeltstående evalueringer og sammenligninger. Det er ønsket med den foreliggende rapport at bidrage til en mere oplyst diskussion om, hvordan de humanistiske faggrupper formidler viden og samarbejder med omverdenen.

Rapporten bygger videre på bøgerne *Kampen om disciplinerne* (2015), der behandler en række centrale emner i aktuel humanistisk videnskabssteori, *Kortlægning af dansk humanistisk forskning* (2016), der præsenterer resultaterne af en omfattende videnssociologisk kortlægning af forskningsområdets forskningsstile og tværvidenskabelige samarbejde, *Mapping Frontier Research in the Humanities* (2017), der præsenterer 13 nedslag i aktuel humanistisk frontforskning samt *Kampen om mennesket* (2018), der formulerer et nyt og ekspansivt bud på humanvidenskabernes bidrag til den offentlige debat og politikudvikling. De fem bind kan læses sammen som en løbende kortlægning af aktuel humanistisk forskning.

Vi vil gerne takke de mange forskere, der har deltaget i spørgeskemaundersøgelsen. Uden dem kunne denne rapport ikke realiseres. Bag undersøgelsen står en forskergruppe ledet af David Budtz Pedersen (AAU) og Frederik Stjernfelt (AAU) med deltagelse af Finn Collin (AAU), Claus Emmeche (KU), Jonas Grønvad (AAU), Marie-Elisabeth Holm (SDU), Andrea Joe Hyldig (KU), Andreas Brøgger Jensen (AAU), Hans Siggaard Jensen (AU), Lasse Gøhler Johansson (AAU), Simo Koppé (KU), Sarai Løkkegaard (AAU), Anne-Marie Mai (SDU), Rebekka Sparre Wandall (KU), Joachim Schmidt Wiewiura (KU) og Uffe Østergaard (CBS). Ud over de nævnte takkes Louise Sandra Nørgaard Amstrup, Thomas Trøst Hansen, Rolf Hvidtfeldt, Runa Volmarsdóttir Højgaard, Pelle Annfeldt Israelsson og Jacob Lauge Thomassen for deres bidrag til Humanomics Research Centre.

Vi ønsker derudover at takke Adoyo Høeg, Carina Rønnoe, Caroline Andersen, Cilie Andersen, Damla Teke, Elan Joel Isenberg, Emil Morgen Bjørch, Francisca Plaza Lind, Freja Mark, Sandra Akalya Ovesen og Sofie Dunkerley for hjælp i forbindelse med dataindsamlingen. Vi er taknemmelige for faglig sparring fra en række personer. Heine Andersen, Morten Frederiksen og Anders Rhiger Hansen har givet nyttig feedback på spørgeskemaet. Vi har også fået nyttige kommentarer fra vores kolleger Gorm Larsen og Thomas Ploug. Kasper Bruun fra Styrelsen for Forskning og Innovation og Peter Linde fra Danmarks Statistik har været behjælpelige i de indledende faser af undersøgelsen. Endelig vil vi gerne takke institutleder Mikael Vetner på Institut for Kommunikation og Psykologi, Aalborg Universitet, for på imødekommande vis at skabe optimale betingelser for forskningsprojektet.

Redaktørerne ønsker sluttelig at rette en særlig tak til Velux Fonden, ikke kun for den fortsatte støtte til Humanomics-projekterne, men for kontinuerlig dialog og interesse i projekternes udvikling og resultater.

København, oktober 2018

David Budtz Pedersen og Frederik Stjernfelt

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Tabeloversigt	5
Figuroversigt	6
Executive summary	7
1. Indledning	8
1.1 Den forskningspolitiske kontekst	8
1.2 Kortlægning af forskningens samfundsmæssige gennemslagskraft	9
1.3 Eksisterende undersøgelser fra Danmark	11
1.4 Definition af vidensformidling og videnssamarbejde	12
2. Spørgeskemaundersøgelsen	14
2.1 Afgrænsning af populationen	14
2.2 Stikprøveramme og stikprøve	16
2.3 Spørgeskema	17
2.4 Besvarelser og frafald	18
2.5 Læsevejledning	18
3. Humanistiske forskere	20
3.1 Stilling	20
3.2 Universitet og fakultetsområde	20
3.3 Uddannelse	22
4. Vidensformidling	24
4.1 Formidling generelt	24
4.2 Skriftlig formidling	26
4.3 Mundtlig formidling	32
4.4 Andre formidlingsformer	38
4.5 Sammenfatning	38
5. Videnssamarbejde	40
5.1 Overordnet	40
5.2 Uddannelse, sundhed og socialt arbejde	44
5.3 Offentlige myndigheder	46
5.4 Interesseorganisationer og andre foreninger	48
5.5 Kulturinstitutioner og religiøse institutioner	50
5.6 Medie-, produktions- og servicevirksomheder	52
5.7 Andre aktører	54
5.8 Sammenfatning	54
6. Konklusion og diskussion	56
Referencer	58
Om forfatterne	59
Appendiks	60

Tabeloversigt

Tabel 2.1.1. Fag i undersøgelsen	15
Tabel 2.2.1. Fordeling af forskere på fag i stikprøverammen og stikprøven	16
Tabel 2.4.1. Svarprocent på tværs af fag, universiteter og fakultetsområde	19
Tabel 3.1.1. Humanistiske forskere fordelt på stillinger	20
Tabel 3.2.1. Humanistiske forskere fordelt på universiteter og fakultetsområder	21
Tabel 3.3.1. Humanistiske forskere fordelt på kandidatfag	22
Tabel 3.4.1. Humanistiske forskeres fødselsår, køn og nationalitet	23
Tabel 4.1.1. Deltagelse i vidensformidling	24
Tabel 4.1.2. Deltagelse i vidensformidling på tværs af fag	25
Tabel 4.1.3. Deltagelse i vidensformidling på tværs af universiteter	25
Tabel 4.2.1. Deltagelse i forskellige former for skriftlig formidling	26
Tabel 4.2.2. Formidling i aviser og/eller magasiner på tværs af fag	27
Tabel 4.2.3. Formidling i ikke-fagfællebedømte bøger på tværs af fag	28
Tabel 4.2.4. Formidling på online medier på tværs af fag	29
Tabel 4.3.1. Deltagelse i forskellige former for mundtlig formidling	32
Tabel 4.3.2. Formidling gennem interview på tværs af fag	33
Tabel 4.3.3. Formidling ved debatdeltagelse på tværs af fag	34
Tabel 4.3.4. Formidling gennem foredrag eller oplæg på tværs af fag	35
Tabel 5.1.1. Deltagelse i videnssamarbejde	41
Tabel 5.1.2. Deltagelse i videnssamarbejde på tværs af fag	41
Tabel 5.1.3. Deltagelse i videnssamarbejde på tværs af universiteter	41
Tabel 5.2.1. Videnssamarbejde inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde	44
Tabel 5.2.2. Samarbejdstype inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde	45
Tabel 5.2.3. Videnssamarbejde inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde på tværs af fag	45
Tabel 5.3.1. Videnssamarbejde med offentlige myndigheder	46
Tabel 5.3.2. Samarbejdstype med offentlige myndigheder	47
Tabel 5.3.3. Videnssamarbejde med offentlige myndigheder på tværs af fag	47
Tabel 5.4.1. Videnssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger	49
Tabel 5.4.2. Samarbejdstype med interesseorganisationer og andre foreninger	49
Tabel 5.4.3. Videnssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger på tværs af fag	49
Tabel 5.5.1. Videnssamarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner	50
Tabel 5.5.2. Samarbejdstype med kulturinstitutioner og religiøse institutioner	51
Tabel 5.5.3. Videnssamarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner på tværs af fag	51
Tabel 5.6.1. Videnssamarbejde med for medie-, produktions-, og servicevirksomheder	52
Tabel 5.6.2. Samarbejdstype med medie-, produktions-, og servicevirksomheder	53
Tabel 5.6.3. Samarbejde med medie-, produktions-, og servicevirksomheder på tværs af fag	53

Figuroversigt

Figur 4.2.1. Deltagelse i forskellige former for skriftlig formidling på tværs af fag	30
Figur 4.3.1. Deltagelse i forskellige former for mundtlig formidling på tværs af fag	36
Figur 5.1.1. Deltagelse i videnssamarbejde med forskellige aktørgrupper på tværs af fag	42
Figur 5.8.1. Deltagelse i videnssamarbejde med forskellige aktører på tværs af fag	55

Executive summary

- Denne rapport fremlægger resultater fra en spørgeskemaundersøgelse gennemført i det tidlige forår 2018. Spørgeskemaundersøgelsen er en del af et treårigt forskningsprojekt, Mapping the Public Value of Humanities, der kortlægger gennemslagskraften af humanistisk forskning i samfundet. Rapporten fremlægger analyser af de forskellige typer af vidensformidling og videnssamarbejde, som humanistiske forskere indgår i med brancher og institutioner i samfundet.
- Undersøgelsen dokumenterer, at en stor andel af humanistiske universitetsforskere aktivt deltager i vidensformidling. I alt har 90 procent af de humanistiske forskere deltaget i skriftlig og/eller mundtlig formidling inden for referenceperioden. Der er forskelle i deltagelsesprocenten på tværs af fag. Den højeste deltagelsesprocent ses på Dans-Teater-Musik, Kunstfagene, Nordiske sprog, Kulturfagene, Kønsforskning, Antropologifagene og Øvrige sprog.
- Inden for skriftlig formidling er bidrag til aviser og magasiner den mest almindelige formidlingsform. Således har 51 procent af de humanistiske forskere formidlet forskning i aviser og/eller magasiner inden for en referenceperiode på et år. Hjemmesider, blogs og sociale medier er den næstmest anvendte form for skriftlig formidling med 45 procent. 35 procent af forskerne har formidlet forskning i ikke-fagfællebedømte bøger, herunder formidlende, kommenterende og debatterende bøger.
- Inden for mundtlig formidling er oplæg og foredrag de mest almindelige formidlingsformer. Således har 57 procent af forskerne givet et eller flere interviews til avis, radio, tv eller online medie inden for en referenceperiode på et år. Ligeledes har 57 procent af forskerne givet et eller flere offentlige foredrag inden for referenceperioden. I alt har 42 procent af forskerne formidlet forskning ved en debatdeltagelse.
- Undersøgelsen viser, at en stor andel af de humanistiske universitetsforskere deltager i videnssamarbejde, herunder forsknings-samarbejde med og rådgivning af aktører uden for universitetet. Således finder undersøgelsen, at 82 procent af de humanistiske forskere har deltaget i videnssamarbejde med en eller flere aktører uden for universitetet inden for en referenceperiode på tre år.
- De mest almindelige samarbejdspartnere er aktører inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde samt offentlige myndigheder. Over 47 procent af de humanistiske forskere har haft samarbejde med aktører inden for disse brancher inden for referenceperioden. Og 46 procent har haft samarbejde med offentlige myndigheder. Humanistiske forskere indgår ydermere i videnssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger, kulturinstitutioner og religiøse foreninger samt medie-, produktions- og servicevirksomheder.
- De mest almindelige typer samarbejde er forskningssamarbejde (tilskudsfinansierede forskningsaktiviteter), formel mundtlig rådgivning (fx mødedeltagelse, oplæg eller undervisning) og uformelle former for skriftlig og mundtlig rådgivning (fx e-mails og telefonsamtaler). Rekvireret forskning (indtægtsdækket virksomhed) og formel skriftlig rådgivning (fx rapporter eller evalueringer) er mindre almindelige.
- Rapporten anlægger en bredere forståelsesramme omkring gennemslagskraften og værdien af humanistisk forskning i samfundet ved at fokusere på den mere usynlige gennemslagskraft, som forskningen har i civilsamfundet og blandt myndigheder og virksomheder, og som ikke lader sig beskrive gennem kontrakter, licenser, patenter eller spin-outs.

1. Indledning

1.1 Den forskningspolitiske kontekst

Den indsigt er efterhånden ved at brede sig blandt universiteter, forskningsråd og fonde, at videnskabernes gennemslagskraft i samfundet, deres såkaldte ”impact”, ikke kan måles tilfredsstillende alene ved at fokusere på antallet af patenter, royalties, spin-outs eller virksomhedssamarbejde. Der er brug for at forstå en meget bredere vifte af interaktioner og effekter, der ofte varierer fra den ene disciplin til den anden. Det være sig forskningens indflydelse på den offentlige debat, på undervisningssystemet, på kulturinstitutioner, på medborgerskab, på politikudvikling og meget mere. Et problem er, at sådanne effekter kan være vanskeligere at dokumentere, blandt andet fordi eksisterende databaser og metoder ofte kun fokuserer på publikationer, citationer, patenter og licenser. Kun i få tilfælde fremlægges data om de mange øvrige produktive interaktioner, som forskere indgår i med samfundets aktører, og som hver dag bidrager til videnskabernes gennemslagskraft.

“ Den indsigt er efterhånden ved at brede sig blandt universiteter, forskningsråd og fonde, at videnskabernes gennemslagskraft i samfundet, deres såkaldte ”impact”, ikke kan måles tilfredsstillende alene ved at fokusere på antallet af patenter, royalties, spin-outs eller virksomhedssamarbejde.”

En af de udviklingstendenser, der peger i retning af en bredere forståelse af forskningens effekt, er iværksat af den britiske Research Excellence Framework, der har indhentet 6975 casebeskrivelser af forskellige forskeres samarbejde, formidling og interaktioner med virksomheder, institutioner og samfundsaktører i Storbritannien. Disse beskrivelser

fremhæver en lang række specialtilfælde, hvor forskningsadministratorer og -evaluatorer er i stand til at udpege specifikke ændringer, som forskningen har ført til i samfundet. En anden type aftryk findes imidlertid i den hverdagslige ”indlejrede” gennemslagskraft, som forskningen har. Som nærværende rapport dokumenterer, kan det være i kunstfagernes interaktion med kunstmuseer, arkæologifagernes samarbejde med kulturhistoriske museer, pædagogikfagernes samarbejde med uddannelsessektoren osv. (Sivertsen 2018).

Der findes en række metoder til kortlægning af forskning, der ved forskellige greb forsøger at afdække tendenser, interaktioner og relationer i arbejdet med at formidle og mobilisere viden (Budtz Pedersen et al. 2017). Nogle lande benytter effektmålinger som direkte afsæt for fordeling af forskningsmidler. Andre lande har udviklet effektvurderinger, der primært tjener som erfaringsopsamling og læring. I nogle kortlægninger anvendes kvalitative metoder (fx peer review), mens andre sætter kvantitative metoder (fx indikatorer) i centrum. I praksis kombinerer de fleste kortlægninger og evalueringer redskaber og metoder fra flere forskellige tilgange ud fra den antagelse, at forskningens samfundseffekter er mangesidige og derfor nødvendiggør en triangulering, hvor effekterne estimeres med en flerhed af målemetoder.

Der er mange måder, hvorpå forskning kan skabe gennemslagskraft og aftryk i samfundet. Og det er vigtigt at oparbejde mere viden om dynamikker og spredningseffekter. Forskningens gennemslagskraft kan vurderes på forskellige niveauer: fra forskningsdesign og forskningsproces til effekter og forandringsprocesser, der kan afledes direkte eller indirekte af videnssamarbejde eller -formidling.

I denne rapport har vi valgt at benytte et spørgeskema til at indhente data om danske humanistiske universitetsforskere og deres forskellige typer vidensformidling og -samarbejde. Det har vi gjort i et forsøg på dels at indhente erfaringer og oplysninger fra forskere, der er aktive i vidensformidling og -samarbejde, dels i et forsøg på at tegne et mere dækkende billede af den humanistiske forskning, end det billede, der kommer til udtryk i bibliometriske og økonometriske analyser. Spørgeskemaer er brugt i beslægtede kortlægninger af gennemslagskraften af humanistisk og samfundsvidenskabelig forskning i Europa, blandt andet i SIAMPI-modellen (Social Impact Assessment Methods for research and funding instruments through the study of Productive Interactions), der anvender spørgeskemaer til at sætte forskningen i den relevante kontekst og forstå forbindelser til aftagergrupper og interessenter, i IMPACT-EV-modellen (Evaluating the Impact and Outcomes of European SSH Research), der anvender spørgeskemaer til at dokumentere, hvordan forskningsresultater tages i betragtning eller har indflydelse på politiske beslutningsprocesser, og i dansk sammenhæng i en rapport udgivet af Tænk tanken DEA i 2014 og en opfølgende rapport udgivet af Tænk tanken DEA i samarbejde med Copenhagen Business School i 2017 (se nedenfor).

1.2 Kortlægning af forskningens samfundsmæssige gennemslagskraft

Baggrunden for at undersøge humanistiske universitetsforskere's deltagelse i videnssamarbejde og -formidling er en konstatering af, at kun ganske få af de omverdensrelationer, som det humanvidenskabelige område har til forskellige aktører i samfundet, aktuelt kortlægges og analyseres.

Samtidig giver en række forskningspolitiske tendenser anledning til at overveje behovet for bedre "forskning i forskning". Der er et stigende krav til universiteterne om at være centrale værdiskabere i en globaliseret økonomi.

Uddannelse og forskning opfattes generelt som forudsætning for fortsat velfærd. Den globale konkurrence skaber øget pres på arbejdsmarkedet og universiteternes samfundsrelevans. Beslutningstagere i regeringer, fonde og forskningsråd efterspørger analyser af værdien af forskning. Og politikere af forskellig observans kræver løbende, at universiteterne forklarer og fremlægger evidens for deres bidrag til samfundet og økonomien. Det må forudses, at kampen om midler skærpes i de kommende år, og at det humanistiske område er nødt til at opruste med hensyn til analyseberedskab og kortlægninger, der kan sandsynliggøre gennemslagskraften af forskningen i en bredere samfundsmæssig kontekst.

Der har over de seneste årtier i Danmark og internationalt været fokus på at understøtte forskningssamarbejde med især den private sektor, fx med finansiering, support og oprettelse af universitetsenheder med ansvar for teknologioverførsel. Samarbejde med erhvervslivet har været en toneangivende prioritet i dansk forskningspolitik siden Globaliseringsstrategien (2006), og internationalt har EU- og OECD-landene over en 20-årig periode iværksat centrale politiske initiativer, der skal understøtte udviklingen af en vidensbaseret økonomi.

I samme periode har analytiske modeller for forståelse af forskningens værdiskabelse i tiltagende grad været centreret omkring umiddelbar økonomisk værdiskabelse. Blandt de drivende modeller for organisationsforandring i danske og internationale vidensinstitutioner har været "det entreprenørielle universitet" med fokus på at opbygge centrale videnskabelige kernekompetencer kombineret med udvikling, demonstration og vidensspredning (Clark 1998). Tilsvarende har "Triple Helix"-modellen for universiteternes samarbejde med erhvervsliv og den offentlige sektor været dominerende med en deraf følgende prioritering af videnskabelig excellence kombineret med innovation og teknologioverførsel (Etzkowitz & Leydesdorff 2000).

Disse modeller underspiller systematisk den rolle, som human- og samfundsvidenskaberne har i det omgivende samfund. Nyere forskning har derfor foreslået et bredere fokus på værdiskabelse, der ikke kun fokuserer på universiteternes virksomhedssamarbejde men på deres almennytte i civilsamfundet, i den offentlige sektor og i afledte økonomiske aktiviteter (Bozeman & Sarewitz 2013, Benneworth 2015). Videnssamarbejde i denne bredere forståelse er blandt andet grundlaget for ideen om "The Civic University" (medborgeruniversitetet), som er et forsøg på at formulere en bredere værditeoretisk ramme om universiteterne som drivende for udvikling og samarbejde med en lang række eksterne aktører – regionalt, nationalt og transnationalt (Goddard 2009).

“Nyere forskning har foreslået et bredere fokus på værdiskabelse, der ikke kun fokuserer på universiteternes virksomhedssamarbejde, men på deres almennytte i civilsamfundet, i den offentlige sektor og i afledte økonomiske aktiviteter.”

Ligeledes har "Quadruple Helix"-modellen over de seneste år udvidet forståelsen af samarbejde og samskabelse fra primært at omfatte industri og stat til at omfatte den tredje sektor, kulturinstitutioner, medier og civilsamfund. Disse modeller er bedre i stand til at anskueliggøre værdien af humanistisk forskning, idet de fokuserer på både direkte og indirekte transaktioner. I litteraturen om forskningsevaluering kan der således spores en nyorientering i forståelsen af universiteternes værdiskabelse, der ikke kun fokuserer på virksomhedssamarbejde men på "kreativ", "social", "kulturel" og "offentlig" innovation, der går udover begrænsningerne i de eksisterende modeller for teknologioverførsel (Budtz Pedersen 2016; Etzkowitz 2014; Gulbrandsen & Aanstad 2015; D. J. Phipps & Shapson 2009; Aalestad et al. 2006).

Centralt i aktuelle videnskabsstudier står ikke mindst et forsøg på at anlægge et mere sammenhængende perspektiv på forskningens økosystem, hvor forskningens værdiskabelse anskues som en del af et større netværk af vidensformidling, videnssamarbejde og rådgivning, der strækker sig ud i både stat, kommuner, erhvervsliv, offentlighed, medier, foreningsliv og uddannelse. Således er nærværende rapport inspireret af SIAMPI-modellen, som er et udviklingsprojekt finansieret af EU Kommissionen med henblik på at udvikle indikatorer for vurdering af samfundsmæssig gennemslagskraft. Projektet har udført evalueringsstudier i Holland, Frankrig, Storbritannien, Spanien og på europæisk niveau inden for videnskabelige områder som nanoteknologi, sundhedsvidenskab, informations- og kommunikationsteknologi og samfunds- og humanvidenskaberne. SIAMPI-modellen opererer med et begreb om "produktive interaktioner", der består af de relationer, som er nødvendige for, at forskningsaktiviteter får anvendelse i samfundet. Produktive interaktioner er en nyttig heuristik for anerkendelse af forskellige typer impact, idet samfundsmæssig gennemslagskraft ifølge modellen forstås som et resultat af dynamiske interaktioner og fælles indsatser mellem flere aktører – heriblandt forskere – snarere end som resultat af en lineær overførsel af teknologi eller viden.

For at berige systemperspektivet med empiriske data er det imidlertid nødvendigt at kortlægge, hvordan enkeltforskere udfører deres forskning, hvem de samarbejder med, og hvordan de formidler. I nærværende undersøgelse indgår besvarelser fra 1.331 forskere, der repræsenterer humanistiske faggrupper fra alle danske universiteter. Ved at spørge enkeltforskere til deres formidlings- og samarbejdsformer har det været ønsket at kortlægge en række af de mekanismer for vidensspredning og -samarbejde, der som regel er usynlige i eksisterende videnskabsstudier og evalueringer.

Det gælder fx den værdi, samfundet kan realisere, når humanistiske forskere samarbejder med kulturinstitutioner, leverer rådgivning til ministerier, regioner og kommuner, producerer indhold til medier eller formidler viden til offentligheden. Nærværende kortlægning dokumenterer især, hvordan det humanistiske område samarbejder med den offentlige sektor, herunder uddannelsessektoren, sundhedssektoren og den sociale sektor. Disse sektorer er afgørende for en konkurrencedygtig velfærdsstat, og deres adgang til forskningsviden og rådgivning bør betragtes med samme relevans og udbytte som adgangen til viden og innovation i private virksomheder.

1.3 Eksisterende undersøgelser fra Danmark

I 2014 udgav tænketanken DEA en rapport om universitetsforskernes samarbejde med private virksomheder og den offentlige sektor (DEA 2014). Rapporten er baseret på en spørgeskemaundersøgelse blandt fuldtidsansatte universitetsforskere ved størstedelen af danske universiteter. Vores resultater er ikke umiddelbart sammenlignelige med DEA's resultater, da DEA i de fleste tilfælde kun rapporterer den procentuelle del af forskere, der *hyppigt* har deltaget i samarbejde med private virksomheder og den offentlige sektor. I nærværende undersøgelse spørges der ikke til hyppigheden af forskernes samarbejder. Svarprocenten i DEA's undersøgelse ligger på 26. Der er med andre ord et frafald på 74 procent. Problemet med frafald er, at der kan være væsentlige forskelle på de personer, der har besvaret skemaet, og de personer, der ikke har besvaret skemaet. Og ofte er det ikke til at sige, hvad disse forskelle består i. Desuden er der kun 361 besvarelser fra humaniora. Det betyder, at parametre for dette hovedområde ikke kan estimeres med særlig stor statistisk præcision. Rapporten udgør dog et vigtigt bidrag, da den giver mulighed for at sammenligne hovedområdernes samarbejdsmønstre. Det har vi ikke mulighed for på baggrund af vores undersøgelse.

I 2017 udgav CBS og DEA i samarbejde en

opfølgende rapport om universitetsforskernes engagement med private virksomheder, den offentlige sektor og civilsamfundet (CBS & DEA 2017). Rapporten er baseret på en spørgeskemaundersøgelse blandt universitetsforskere fra adjunkt- til professorniveau ved danske universiteter. Undersøgelsen viser blandt andet, at humanistiske og samfundsvidenskabelige forskere er lige så tilbøjelige som andre forskere til at indgå i videnssamarbejde med aktører uden for universitetet. Det er en væsentlig observation. Samtidig viser rapporten, at humanistiske og samfundsvidenskabelige forskere er mere tilbøjelige til at indgå i *uformelle* former for samarbejde (CBS & DEA 2017: 20), hvor der typisk ikke foreligger samarbejdsaftaler eller kontrakter om licenser, patenter eller royalties. CBS-DEA-rapporten viser ydermere, at humanistiske og samfundsvidenskabelige forskere er mere tilbøjelige til at deltage i rådgivningsaktiviteter og formidling af forskning til offentligheden (CBS & DEA 2017: 20-23).

CBS-DEA-undersøgelsen fra 2017 har en højere svarprocent end DEA-undersøgelsen fra 2014. Således har 37 procent af forskerne besvaret spørgeskemaet. Det totale antal besvarelser fra de individuelle videnskabelige hovedområder ligger også noget højere i 2017-rapporten end i 2014-rapporten. Det betyder, at parametre for humaniora og de øvrige hovedområder kan estimeres med større præcision. Hvordan præcisionen ser ud for individuelle fag, fremgår ikke af rapporten. For at sikre en høj svarprocent har vi ladet vores undersøgelse basere på en stikprøve. Fordi vi ikke har sendt spørgeskemaet ud til hele populationen, har vi haft mulighed for at foretage telefonopkald til forskere, der ikke besvarede spørgeskemaet i den e-mail-baserede undersøgelse og dermed sikre flere besvarelser. Det havde ikke været muligt inden for projektets økonomiske og tidsmæssige ramme, hvis spørgeskemaet var sendt til hele populationen.

1.4 Definition af vidensformidling og videnssamarbejde

Nærværende undersøgelse er baseret på en specifik forståelse af begreberne *vidensformidling* og *videnssamarbejde*. Ved vidensformidling forstår denne rapport universitetsforskernes formidling af forskning til offentligheden. Denne formidling kan finde sted skriftligt i aviser og magasiner, i bøger og på hjemmesider, blogs og sociale medier. Den kan også finde sted mundtligt gennem interviews, foredrag og debatdeltagelse. Af denne grund indebærer vidensformidling først og fremmest formidling af forskning til en brede offentlighed og ikke til specifikke aktører. Sidstnævnte falder i de fleste tilfælde i stedet under kategorien videnssamarbejde.

Videnssamarbejde forekommer i mange former og grader af formalisering. Fra samarbejde om forskningsprojekter og rekvireret forskning, mødedeltagelse, oplæg og undervisning til mindre formaliserede former for rådgivning, fx via e-mail eller telefonsamtale. I denne rapport har vi lagt vægt på hele spektret af forskningssamarbejde i en erkendelse af, at ikke kun de stærkt formaliserede samarbejdsrelationer er vigtige for forståelsen af den humanistiske forsknings gennemslagskraft.

“ Vidensformidling refererer til universitetsforskernes formidling af forskning til offentligheden (befolkningen), både skriftligt og mundtligt.”

Ved videnssamarbejde forstår nærværende undersøgelse universitetsforskernes interaktioner med aktører uden for universitetet. Disse interaktioner dækker forskningssamarbejde (tilskudsfinansierede forskningsaktiviteter), rekvireret forskning (indtægtsdækket virksomhed), formel skriftlig rådgivning (fx rapport eller evaluering), formel mundtlig rådgivning (fx mødedeltagelse, oplæg eller undervisning), uformel skriftlig rådgivning (fx e-mail) og uformel mundtlig rådgivning (fx telefonsamtale).

“ Videnssamarbejde refererer til universitetsforskernes interaktioner med specifikke aktører uden for universitetet, herunder forskningssamarbejde, rekvireret forskning, formel skriftlig rådgivning, formel mundtlig rådgivning, uformel skriftlig rådgivning og uformel mundtlig rådgivning.”

2. Spørgeskemaundersøgelsen

2.1 Afgrænsning af populationen

I nærværende undersøgelse har vi benyttet data fra BFI (Den Bibliometriske Forskningsindikator) til at identificere humanistiske universitetsforskere. Disse data indeholder oplysninger om den samlede videnskabelige produktion ved danske universiteter siden 2009, hvor BFI-systemet blev indført. I stedet for at identificere forskere på baggrund af deres ansættelsessted, identificerer vi dem altså på baggrund af deres videnskabelige produktion. Vores undersøgelsespopulation dækker universitetsansatte forskere med publikationer i BFI-indekserede tidsskrifter, bogserier eller konferenceserier inden for et eller flere humanistiske fag i perioden 2014-2016.

“Vores undersøgelsespopulation dækker universitetsansatte forskere med publikationer i BFI-indekserede tidsskrifter, bogserier eller konferenceserier inden for et eller flere humanistiske fag i perioden 2014-2016.”

Der findes ingen generelt accepteret definition af, hvad humaniora er eller nøjagtig hvilke fag, der hører til blandt de humanistiske. En række fag er på grund af deres tværvidenskabelige status placeret i grænsefladen mellem hovedområder. Det gælder eksempelvis for psykologi, der i Danmark er placeret på tre forskellige fakulteter. På Aalborg Universitet er psykologi placeret på Det Humanistiske Fakultet. På Syddansk Universitet er faget placeret på Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet. På Aarhus Universitet og Københavns Universitet er psykologi en del af Det Samfundsvidenskabelige Fakultet. I andre lande kan psykologi tilmed være placeret på naturvidenskabelige fakulteter. Eksemplet viser, at der eksisterer forskellige opfattelser

af, hvor grænserne mellem de videnskabelige hovedområder går. I forbindelse med empiriske undersøgelser af humaniora (eller andre videnskabelige hovedområder) er det derfor vigtigt med en tydelig demarkation af, hvilke fag der er med i undersøgelsen.

Nærværende undersøgelse inkluderer forskere med publikationer i BFI-indekserede tidsskrifter, bogserier og konferenceserier inden for 23 fagkategorier (tabel 2.1.1). Kategorierne er baseret på de 67 såkaldte faggrupper i BFI, der skal dække al forskning, hvoraf de 23 er relevante for humanistisk forskning. De anvendte publiceringsbaserede kategorier giver et mere retvisende billede af fagstrukturen på det humanistiske område end Danmarks Statistik eksempelvis stiller til rådighed. Danmarks Statistik har ingen kategorier, der dækker Biblioteks- og Informationsvidenskab, Digital Kommunikation, IT og Humaniora, Kønsforskning, Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling, Lingvistik, Områdestudier eller Videnskabsstudier og Forskningsanalyse. Danmarks Statistik skelner heller ikke mellem de forskellige sprogfag på samme måde, som det gøres i nærværende undersøgelse. I undersøgelsen er forskerne inddelt på fag på baggrund af deres publikationer. Således bestemmes den enkelte forskers fag i denne undersøgelse som den humanistiske fagkategori, inden for hvilken vedkommende har publiceret mest. I tilfælde af lige mange publikationer på tværs af flere fagkategorier har vi benyttet kategorien ”Flerfaglig”.

For læselighedens skyld anvendes i rapporten forkortelser af de lange fagbetegnelser i BFI-grupperne. I tabellerne nedenfor bibeholdes BFI-betegnelserne, men i brødteksten anvendes de forkortede betegnelser (se tabel 2.1.1). Det skal nævnes at de tre sprogfag (Latin-Oldgræsk, Nordiske sprog og Øvrige

Tabel 2.1.1. Fag i undersøgelsen

FAGKATEGORIER	FORKORTELSER
Antropologi, Etnologi og Etnografi	Antropologifagene
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	Arkæologifagene
Biblioteks- og Informationsvidenskab	Biblioteksfagene
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	Dans-Teater-Musik
Digital Kommunikation	Digital Kommunikation
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	Filosoffagene
Flerfaglig	Flerfaglig
Historie	Historie
IT og Humaniora	IT-Humaniora
Kønsforskning	Kønsforskning
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	Kulturfagene
Kunsthistorie og Billedkunst	Kunsthfagene
Lingvistik	Lingvistik
Litteraturvidenskab	Litteraturvidenskab
Medier og Kommunikation	Mediefagene
Områdestudier	Områdestudier
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	Pædagogikfagene
Psykologi	Psykologi
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	Latin-Oldgræsk
Sprogfag: Nordiske sprog	Nordiske sprog
Sprogfag: Øvrige sprog	Øvrige sprog
Teologi og Religionsvidenskab	Teologi-Religion
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	Videnskabsstudier

sprog) ikke kun dækker forskning i sprog, men også forskning i litteratur. Således dækker Nordiske sprog også forskning i dansk og nordisk litteratur.

Denne definition af en humanistisk forsker som en person der publicerer humanistisk forskning indebærer, at vi registrerer humanistisk publicerende forskere ansat andre steder end på humanistiske fakulteter, ligesom der også medtages forskere med anden grunduddannelse, i det omfang de har publiceret i humanistiske serier i referenceperioden. Samtidig implicerer den anvendte definition, at når vi i nærværende rapport taler om fag (eller discipliner), så henviser det til de forskere, der har publiceret i det pågældende forskningsområdes tidsskrifter, bogserier eller konferenceserier – og altså ikke til bestemte institutter.

Det skal samtidig bemærkes, at rapporten dokumenterer udbredelsen af forskellige formidlings- og samarbejdstyper, ikke hyppigheden af disse. Resultaterne viser med andre ord andelen af forskere inden for et fag eller et universitet, der har indgået i specifikke typer af formidling og samarbejde inden for en referenceperiode – ikke hvor mange gange den enkelte forsker har gjort det. Det er ikke formålet med rapporten at lave en sammenlignende evaluering af fagene. Spørgsmålet er altså ikke, hvem der gør hvad mest. Det er snarere, hvem der gør hvad. Desuden er der visse problemer forbundet med at spørge ind til hyppigheden af forskellige aktiviteter i en spørgeskemaundersøgelse. Ofte vil denne type spørgsmål give anledning til skøn snarere end præcise svar.

2.2 Stikprøveramme og stikprøve

I alt identificerede vi N=3.197 universitetsansatte forskere med publikationer i BFI-indeksede tidsskrifter, bogserier eller konferenceserier inden for et eller flere af de humanistiske fag i perioden 2014-2016. Det er disse forskere, der udgør undersøgelsens population og stikprøveramme. I forbindelse med dataindsamlingen identificerede vi en række personer, der ikke længere var ansat på et dansk universitet, var på orlov eller på anden vis ikke var relevante for undersøgelsen. I alt var 24 procent af forskere med BFI-indeksede publikationer i perioden 2014-2016 ikke længere relevante for undersøgelsen i 2018 – i de fleste tilfælde, fordi de ikke længere var ansat ved et dansk universitet. Det høje tal afspejler

sandsynligvis den efterhånden høje andel af yngre forskere i tidsbegrænsede ansættelser. Tabel 2.2.1 viser fordelingen af forskere på fag i stikprøverammen og i stikprøven. Som det fremgår, er der stor forskel på fagenes størrelse. Der er fx 553 aktive forskere på det største fag, Pædagogikfagene, og kun 16 på det mindste fag, Latin-Oldgræsk.

“Vi identificerede i alt N=3,197 universitetsansatte forskere med publikationer i BFI-indeksede tidsskrifter, bogserier eller konferenceserier inden for et eller flere af de humanistiske fag i perioden 2014-2016.”

Tabel 2.2.1. Fordeling af forskere på fag i stikprøverammen og stikprøven

FAG	STIKPRØVERAMME	STIKPRØVE	STIKPRØVEPROCENT
Antropologi, Etnologi og Etnografi	120	85	70,83%
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	124	86	69,35%
Biblioteks- og Informationsvidenskab	89	67	75,28%
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	49	39	79,59%
Digital Kommunikation	48	41	85,42%
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	95	70	73,68%
Flerfaglig	395	176	44,56%
Historie	128	91	71,09%
IT og Humaniora	52	44	84,62%
Kønsforskning	42	37	88,10%
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	123	87	70,73%
Kunsthistorie og Billedkunst	27	25	92,59%
Lingvistik	160	104	65,00%
Litteraturvidenskab	16	16	100,00%
Medier og Kommunikation	207	124	59,90%
Områdestudier	102	76	74,51%
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	553	199	35,99%
Psykologi	486	173	35,60%
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	16	16	100,00%
Sprogfag: Nordiske sprog	138	96	69,57%
Sprogfag: Øvrige sprog	45	39	86,67%
Teologi og Religionsvidenskab	99	76	76,77%
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	83	65	78,31%
Total	3.197	1.832	57,30%

I forbindelse med nærværende kortlægning modtog en stikprøve på $n=1.832$ personer spørgeskemaet. Der er anvendt en disproportionalt stratificeret stikprøve, hvor stikprøverammen er inddelt i en række strata (fag), hvorpå der er trukket simple tilfældige stikprøver fra de enkelte strata. For at sikre besvarelser fra alle fag har vi benyttet en relativt høj stikprøveprocent på de små fag og en relativt lav stikprøveprocent på de store fag. Eksempelvis har vi udvalgt 100 procent af forskere på Latin-Oldgræsk og kun 36 procent af forskere på Psykologi. I beregningen af stikprøveprocenter er hensynet til at estimere parametre for hele populationen afvejet med hensynet til at estimere parametre for de enkelte strata (Kalton 1983).

2.3 Spørgeskema

Udover en række spørgsmål til respondenterne nuværende ansættelse, uddannelsesforløb og igangværende forskningsaktiviteter indeholdt spørgeskemaet to multiple-choice-spørgsmål til deres deltagelse i vidensformidling: "Hvilke former for *skriftlig* formidling og debat har du deltaget i *inden for det seneste år*? (Vælg gerne flere)" og "Hvilke former for *mundtlig* formidling og debat har du deltaget i *inden for det seneste år*? (Vælg gerne flere)". I begge tilfælde havde respondenterne mulighed for at indtaste formidlingsformer, der ikke var listet blandt svarkategorierne. De havde desuden mulighed for at svare "Jeg har ikke deltaget i skriftlig formidling eller debat inden for det seneste år" eller "Jeg har ikke deltaget i mundtlig formidling eller debat inden for det seneste år".

Spørgeskemaet indeholdt et multiple-choice-spørgsmål til respondenterne deltagelse i videnssamarbejde: "Har du *inden for de seneste tre år* (siden januar 2015) deltaget i forskningssamarbejde med, udført rekvireret forskning for eller rådgivet (formelt eller uformelt) universitetseksterne aktører? (Vælg gerne flere)". På baggrund af Danmarks Statistiks bran-

chekoder anvendes i nærværende kortlægning femten aktørkategorier fordelt på fem brancher. Respondenterne havde også her mulighed for at indtaste aktører, der ikke var at finde blandt svarkategorierne. De havde desuden mulighed for ikke at vælge nogen aktører.

For hver af de valgte aktørkategorier blev respondenterne bedt om at svare på følgende multiple-choice-spørgsmål: "Hvilke typer interaktion har du haft med nedenstående aktører? (Vælg gerne flere interaktionstyper pr. aktør)". Her kunne de vælge følgende svarkategorier:

- ✓ **Forskningssamarbejde**
(tilskudsfinansierede forskningsaktiviteter)
- ✓ **Rekvireret forskning**
(indtægtsdækket virksomhed)
- ✓ **Formel skriftlig rådgivning**
(fx rapport eller evaluering)
- ✓ **Formel mundtlig rådgivning**
(fx mødedeltagelse, oplæg eller undervisning)
- ✓ **Uformel skriftlig rådgivning**
(fx e-mail)
- ✓ **Uformel mundtlig rådgivning**
(fx telefonsamtale)

For hver aktør var det muligt at indtaste interaktionstyper, der ikke forelå blandt svarkategorierne, ligesom det var muligt at svare "Ved ikke/kan ikke huske".

2.4 Besvarelser og frafald

Dataindsamlingen fandt sted fra januar til marts 2018. Spørgeskemaet blev udsendt på e-mail den 22. januar og sendte derefter flere påmindelser på e-mail. Sideløbende med den e-mail-baserede indsamling foretog vores studentermedhjælpere en række telefoniske påmindelser og telefoninterview. Studentermedhjælpere kontaktede respondenternes institutter i tilfælde, hvor der var tvivl om, hvorvidt respondenterne stadig var ansat. Således identificerede vi i forbindelse med den telefoniske dataindsamling flere personer, der ikke var relevante for undersøgelsen. Ved dataindsamlingen afslutning i marts 2018 havde 1.331 af de 1.832 identificerede forskere i stikprøven besvaret spørgeskemaet. Det giver en samlet svarprocent på 73.

“1.331 af de 1.832 forskere i stikprøven har besvaret spørgeskemaet. Det giver en samlet svarprocent på 73.”

Svarprocenten varierer på tværs af forskningsfag, universiteter og fakultetsområder (tabel 2.4.1). For de enkelte forskningsfag ligger svarprocenten mellem 61 procent på Biblioteks-fagene og 80 procent på Kunst-fagene. De øvrige fag fordeler sig mellem disse. Svarprocenten på de enkelte universiteter ligger mellem 70 procent på AU og 79 procent på RUC. CBS har den laveste svarprocent med 56 procent svar. Den lave svarprocent kan skyldes, at der kun er relativt få forskere fra CBS i stikprøven. På universiteter med fakultetsstruktur (AAU, AU, KU og SDU) er svarprocenten højest på de humanistiske fakulteter. Her har 77 procent af forskerne besvaret skemaet, sammenlignet med 71 procent på samfundsvidenskabelige fakulteter, 65 på sundhedsvidenskabelige fakulteter og 62 på naturvidenskabelige fakulteter.

2.5 Læsevejledning

Efter at have beskrevet undersøgelsens metode introduceres i det følgende afsnit analysen af data. Med udgangspunkt i besvarelserne fra spørgeskemaundersøgelsen (n=1.331) estimeres en række parametre for populationen af humanistiske forskere (N=3.197). Rapportens tabeller indeholder de estimerede parametre både som total (N) og som procent af populationen (%). Tabellerne indeholder et konfidensinterval (95% KI), hvilket er et mål for estimerernes præcision. I tabel 4.1.1 estimeres fx, at 2.540 (N) eller 79,46 procent (%) af de humanistiske forskere har deltaget i skriftlig formidling af forskning inden for en referenceperiode på et år. Konfidensintervallet, [77,57%, 81,35%], fortæller os, at det faktiske populationsparameter med 95 procents sandsynlighed skal findes mellem 77,57 og 81,35 procent. I beregningen af konfidensintervaller er der taget højde for variable stikprøveprocenter på tværs af strata, og der er korrigeret for populationens størrelse.

Tabel 2.4.1. Svarprocent på tværs af fag, universiteter og fakultetsområde

FAG	STIKPRØVE	BESVARELSER	SVARPROCENT
Antropologi, Etnologi og Etnografi	85	55	64,71%
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	86	60	69,77%
Biblioteks- og Informationsvidenskab	67	41	61,19%
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	39	29	74,36%
Digital Kommunikation	41	31	75,61%
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	70	53	75,71%
Flerfaglig	176	122	69,32%
Historie	91	61	67,03%
IT og Humaniora	44	34	77,27%
Kønsforskning	37	29	78,38%
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	87	69	79,31%
Kunsthistorie og Billedkunst	25	20	80,00%
Lingvistik	104	71	68,27%
Litteraturvidenskab	16	12	75,00%
Medier og Kommunikation	124	98	79,03%
Områdestudier	76	59	77,63%
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	199	155	77,89%
Psykologi	173	111	64,16%
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	16	12	75,00%
Sprogfag: Nordiske sprog	96	76	79,17%
Sprogfag: Øvrige sprog	39	25	64,10%
Teologi og Religionsvidenskab	76	60	78,95%
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	65	48	73,85%
UNIVERSITET	STIKPRØVE	BESVARELSER	SVARPROCENT
AAU	303	228	75,25%
AU	477	333	69,81%
CBS	86	48	55,81%
DTU	36	26	72,22%
ITU	34	25	73,53%
KU	516	389	75,39%
RUC	115	91	79,13%
SDU	265	191	72,08%
FAKULTETSOMRÅDE	STIKPRØVE	BESVARELSER	SVARPROCENT
Humaniora og teologi	947	731	77,19%
Natur- og ingeniørvidenskab	178	110	61,80%
Samfundsvidenskab	245	175	71,43%
Sundhedsvidenskab	195	127	65,13%
Universitet uden fakultetsstruktur	267	188	70,41%

3. Humanistiske forskere

3.1 Stilling

Størstedelen af den humanistiske forskning udføres af personer i de videnskabelige hovedstillinger: adjunkter, lektorer og professorer (tabel 3.1.1). Lektorer udgør 43 procent af de humanistiske forskere. Professorer udgør 21 procent. Og adjunkter udgør 8 procent. Forskningen udføres også af personer i øvrige forskningsstillinger som fx postdoc'er (7 procent) og ph.d.-stipendiater (6 procent). Erhvervs-ph.d.-stipendiater udgør en marginal del af de humanistiske forskere. Sluttelig er der en gruppe forskere i øvrige stillinger, hvor forskning ikke (i udgangspunktet) er en del af ansættelsen. Denne gruppe dækker blandt andet personer i undervisningsstillinger, administrative stillinger samt emeritus- og emerita-stillinger. Sidstnævnte udgør fire procent af de humanistisk publicerende forskere.

3.2 Universitet og fakultetsområde

Det er et centralt fund i spørgeskemaundersøgelsen, at humanistisk forskning udføres på alle universiteter, også på universiteter uden humanistiske fakulteter (tabel 3.2.1).

Således er 7 procent af de humanistisk publicerende forskere ansat på RUC, 3 procent på CBS, 2 procent på ITU og 2 procent på DTU.

De fleste humanistisk publicerende forskere er ansat på universiteter med humanistiske fakulteter, herunder KU, AU, AAU og SDU.

Der udføres endvidere humanistisk forskning inden for alle fakultetsområder. Af de 2.751 humanistiske forskere på institutioner med fakultetsstruktur befinder 58 procent sig på et humanistisk eller teologisk fakultet, 17 procent på et samfundsvidenskabeligt, 15 procent

Tabel 3.1.1. Humanistiske forskere fordelt på stillinger

HOVEDSTILLINGER	N	%	95% KI
Adjunkt	243	7,60%	[6,38%, 8,81%]
Lektor	1.372	42,90%	[40,67%, 45,14%]
Professor	557	17,43%	[15,66%, 19,20%]
Professor MSO	130	4,07%	[3,20%, 4,94%]
ØVRIGE FORSKNINGSTILLINGER	N	%	95% KI
Videnskabelig assistent	41	1,29%	[0,86%, 1,71%]
Ph.d.-stipendiat	197	6,16%	[5,02%, 7,30%]
Erhvervs-ph.d.-stipendiat	4	0,12%	[0,00%, 0,24%]
Postdoc	208	6,52%	[5,44%, 7,60%]
Forsker	21	0,66%	[0,24%, 1,07%]
Seniorforsker	52	1,63%	[0,99%, 2,27%]
ØVRIGE STILLINGER	N	%	95% KI
Administrativ stilling	45	1,41%	[0,82%, 1,99%]
Ekstern lektor	54	1,69%	[1,16%, 2,22%]
Emeritus	125	3,90%	[3,10%, 4,70%]
Seniorrådgiver	4	0,14%	[0,00%, 0,27%]
Studieadjunkt/-lektor	10	0,33%	[0,15%, 0,50%]
Undervisningsassistent	4	0,13%	[0,00%, 0,25%]
Andet/Ved ikke	129	4,05%	[3,13%, 4,97%]

på et sundhedsvidenskabeligt og 10 procent på et natur- og ingeniørvidenskabeligt. Humanistisk forskning udføres, publiceres og formidles med andre ord i overraskende stor grad på tværs af fakultetsgrænser. Det er et centralt fund i undersøgelsen, som ikke ville blive synligt, hvis man definerede humanistiske forskere som ansatte med forskningstid på humanistiske fakulteter. Den humanistiske forskning på ikke-humanistiske fakulteter udføres både af forskere med en humanistisk grunduddannelse og af forskere uddannet inden for andre hovedområder.

“ Der udføres humanistisk forskning på alle universiteter og inden for alle fakultetsområder, også inden for, natur- og ingeniørvidenskab, samfundsvidenskab og sundhedsvidenskab.”

Ikke overraskende er den humanistiske forskning på de sundhedsvidenskabelige fakulteter først og fremmest inden for Psykologi. Således er 50 procent af de humanistisk publicerende forskere inden for Psykologi ansat ved sundhedsvidenskabelige fakulteter. På disse fakulteter udføres også forskning inden for Pædagogikfagene, Antropologifagene og i

begrænset omfang inden for andre fag. Den humanistiske forskning på de sundhedsvidenskabelige fakulteter i Danmark finder primært sted på institutter for klinisk medicin, folkesundhed og psykologi.

Den humanistiske forskning på naturvidenskabelige fakulteter foregår først og fremmest inden for Pædagogikfagene. Således er 18 procent af de humanistisk publicerende forskere inden for Pædagogikfagene ansat ved naturvidenskabelige fakulteter. På disse fakulteter udføres der kun i begrænset omfang forskning inden for andre humanistiske fag. Den humanistiske forskningsproduktion på naturvidenskabelige fakulteter er spredt over mange institutter med undtagelse af Institut for Naturfagernes Didaktik på Københavns Universitet, der har en relativt stor gruppe forskere inden for Pædagogikfagene.

Den humanistiske forskning på samfundsvidenskabelige fakulteter ligger først og fremmest inden for Psykologi og Pædagogikfagene. Således er henholdsvis 30 og 14 procent forskere inden for disse fag ansat på samfundsvidenskabelige fakulteter. Humanistisk publicerende forskere på samfundsvidenskabelige fakulteter er typisk ansat ved institutter for Psykologi, Statskundskab,

Tabel 3.2.1. Humanistiske forskere fordelt på universiteter og fakultetsområder

UNIVERSITET	N	%	95% KI
AAU	533	16,68%	[15,03%, 18,32%]
AU	845	26,43%	[24,38%, 28,48%]
CBS	103	3,21%	[2,52%, 3,90%]
DTU	62	1,94%	[1,33%, 2,56%]
ITU	48	1,52%	[1,07%, 1,96%]
KU	925	28,94%	[26,90%, 30,98%]
RUC	211	6,59%	[5,54%, 7,64%]
SDU	470	14,69%	[13,05%, 16,34%]
FAKULTETSOMRÅDE	N	%	95% KI
Humaniora og Teologi	1.598	58,08%	[48,00%, 51,96%]
Samfundsvidenskab	470	17,07%	[12,99%, 16,38%]
Sundhedsvidenskab	411	14,94%	[11,29%, 14,43%]
Natur- og Ingeniørvidenskab	273	9,91%	[7,27%, 9,78%]

Virksomhedsledelse, Sociologi og Økonomi. Forskning inden for de klassiske humanistiske fag, herunder Kunstfagene, Litteraturvidenskab, Latin-Oldgræsk og Nordiske Sprog, foregår næsten udelukkende på humanistiske fakulteter.

3.3 Uddannelse

62 procent af de humanistisk publicerende forskere har en kandidatgrad i et humanistisk fag (tabel 3.3.1). Fordelingen af humanistiske forskere på uddannelsesfag svarer dog ikke

til fordelingen på forskningsfag. Nogle fag er store forskningsfag men små uddannelsesfag, forstået på den måde, at der er flere personer, der forsker inden for faget, end der er forskere, der har uddannelse inden for faget. Det gælder Videnskabsstudier, Kønsforskning, Digital kommunikation, Pædagogikfagene, Områdestudier, Kulturfagene, Biblioteksfagene, Lingvistik, Arkæologifagene, Psykologi, Mediefagene, IT-Humaniora og Kunstfagene. Andre fag har relativt mange forskere, der er uddannet inden for faget. Det gælder Litteraturvidenskab, Øvrige sprog, Antropologifagene, Filosofi-fagene, Historie, Latin-Oldgræsk, Dans-Teater-

Tabel 3.3.1. Humanistiske forskere fordelt på kandidatfag

HUMANISTISKE FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	170	5,33%	[4,41%, 6,24%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	63	1,97%	[1,53%, 2,41%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	33	1,04%	[0,69%, 1,39%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	59	1,86%	[1,38%, 2,34%]
Digital kommunikation	6	0,17%	[0,04%, 0,31%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	129	4,04%	[3,34%, 4,73%]
Historie	170	5,33%	[4,59%, 6,06%]
IT og Humaniora	48	1,51%	[1,05%, 1,97%]
Kønsforskning	3	0,10%	[0,01%, 0,18%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	38	1,20%	[0,79%, 1,61%]
Kunsthistorie og Billedkunst	26	0,80%	[0,50%, 1,10%]
Lingvistik	71	2,22%	[1,65%, 2,79%]
Litteraturvidenskab	107	3,35%	[2,71%, 3,99%]
Medier og Kommunikation	114	3,57%	[2,87%, 4,28%]
Områdestudier	31	0,98%	[0,62%, 1,35%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	104	3,26%	[2,35%, 4,17%]
Psykologi	266	8,34%	[6,90%, 9,77%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	19	0,61%	[0,34%, 0,87%]
Sprogfag: Nordiske sprog	166	5,21%	[4,29%, 6,12%]
Sprogfag: Øvrige sprog	242	7,58%	[6,48%, 8,67%]
Teologi og Religionsvidenskab	117	3,65%	[3,05%, 4,25%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	3	0,10%	[0,00%, 0,27%]
ØVRIGE FAG	N	%	95% KI
Natur- og Ingeniørvidenskab	375	11,73%	[10,26%, 13,20%]
Samfundsvidenskab	328	10,25%	[8,94%, 11,56%]
Sundhedsvidenskab	287	8,97%	[7,50%, 10,44%]
Andet	202	6,32%	[5,25%, 7,38%]
Ved ikke	17	0,54%	[0,25%, 0,82%]

Musik, Nordiske sprog og Teologi-Religion. Som det fremgår af tabel 3.3.1, har 12 procent af de humanistisk publicerende forskere i nærværende undersøgelse en kandidatgrad inden for et natur- eller ingeniørvidenskabeligt fag, hvoraf de mest almindelige er Matematik, Anvendt matematik og Statistik, Datalogi og Biologi (i nævnte rækkefølge). Lidt over 10 procent af forskerne i populationen har en kandidatgrad inden for et samfundsvidenskabeligt fag. Her er Statskundskab, Sociologi og Erhvervsøkonomiske fag de mest almindelige (i nævnte rækkefølge). Endelig har ni procent af forskerne en kandidatgrad inden for et sundhedsvidenskabeligt fag. Her er Medicin, Molekylærbiologi, Cellebiologi, Bioteknologi, Neurologi, Neurokirurgi og Psykiatri de mest almindelige (i nævnte rækkefølge). I alt har 38 procent af de humanistisk publicerende forskere en kandidatgrad i et ikke-humanistisk fag. Antallet er vanskeligt at vurdere og er en konsekvens af, at disciplinære grænser er vanskelige at opretholde både med hensyn til forskningsstile, forskermobilitet og publiceringsmønster (jf. Budtz Pedersen et al. 2016), men tallet må betragtes som relativt højt og vidner om udbredt tværvidenskabelig aktivitet.

3.4 Demografiske oplysninger

Størstedelen af de humanistiske forskere er født mellem 1950'erne og 1980'erne. Der er en lille gruppe ældre forskere født i 1930'erne og 1940'erne, og så er der en meget lille gruppe yngre forskere fra starten af 1990'erne. Mænd udgør 53 procent, kvinder 45 procent og ikke-binære under 1 procent. Størstedelen af forskerne er fra Danmark (85 procent). De resterende 15 procent kommer fra femogtredive forskellige lande, hvoraf de mest almindelige er Tyskland, Italien, England, Norge, USA, Sverige, Holland, Finland, Canada og Østrig (i nævnt rækkefølge). Udenlandske forskere kommer altså typisk fra Skandinavien, det øvrige Europa og Nordamerika.

Tabel 3.4.1. Humanistiske forskeres fødselsår, køn og nationalitet

FØDSELSÅR	N	%	95% KI
1930-1939	9	0,29%	[0,12%, 0,47%]
1940-1949	226	7,07%	[5,90%, 8,24%]
1950-1959	607	18,97%	[17,15%, 20,80%]
1960-1969	742	23,21%	[21,28%, 25,14%]
1970-1979	1.054	32,95%	[30,83%, 35,08%]
1980-1989	533	16,68%	[14,97%, 18,39%]
1990-1999	26	0,82%	[0,38%, 1,27%]
KØN	N	%	95% KI
Ikke-binær	3	0,11%	[0,01%, 0,20%]
Kvinde	1.435	44,88%	[42,61%, 47,15%]
Mand	1.705	53,33%	[51,06%, 55,60%]
Ønsker ikke at svare	54	1,69%	[1,08%, 2,29%]
NATIONALITET	N	%	95% KI
Dansk	2.700	84,46%	[82,86%, 86,05%]
Anden nationalitet	445	13,92%	[12,39%, 15,46%]
Ønsker ikke at svare	52	1,62%	[1,07%, 2,17%]

4. Vidensformidling

4.1 Formidling generelt

Undersøgelsen dokumenterer, at en stor andel af humanistiske universitetsforskere aktivt deltager i vidensformidling. Således har 79 og 81 procent af forskerne i populationen deltaget i henholdsvis skriftlig og mundtlig formidling inden for en referenceperiode på et år (tabel 4.1.1). I alt har 90 procent af forskerne deltaget i skriftlig og/eller mundtlig formidling inden for referenceperioden. Deltagelsesprocenten er høj, når man tager i betragtning, at adskillige forskere i populationen er ansat som ph.d.-studerende eller videnskabelige assistenter og derfor sandsynligvis kun har udført forskning i begrænset omfang. Deltagelsesprocenten er dog højest for adjunkter, lektorer og professorer.

“Undersøgelsen viser, at en stor andel af de humanistiske universitetsforskere deltager aktivt i vidensformidling. I alt har 90 procent af forskerne i populationen deltaget i skriftlig og/eller mundtlig formidling inden for en referenceperiode på et år.”

Der er forskelle i deltagelsesprocenten på tværs af fag (tabel 4.1.2). Deltagelsesprocenten svinger således mellem 80 og 100 procent. Den højeste deltagelsesprocent finder vi på Dans-Teater-Musik (100 procent), Kunstfagene (100 procent), Nordiske sprog

(97 procent), Kulturfagene (97 procent), Kønsforskning (97 procent), Antropologifagene (96 procent) og Øvrige sprog (96 procent). På disse fag ligger deltagelsesprocenten – med 95 procents sandsynlighed – over den samlede deltagelsesprocent på 90. Den laveste deltagelsesprocent finder vi på Lingvistik (80 procent), hvilket i sig selv er en høj deltagelse. Ingen af de øvrige fag afviger signifikant fra den samlede deltagelsesprocent.

76,46%

Skriftlig formidling

81,40%

Mundtlig formidling

90,46%

Formidling samlet

Tabel 4.1.1. Deltagelse i vidensformidling

FORMIDLING	N	%	95% KI
Skriftlig formidling	2540	79,46%	[77,57%, 81,35%]
Mundtlig formidling	2602	81,40%	[79,58%, 83,22%]
Formidling samlet	2892	90,46%	[89,06%, 91,87%]

Der er ingen signifikante forskelle i deltagelsesprocenten på tværs af universiteter (tabel 4.1.3). Den estimerede deltagelsesprocent svinger mellem 85 og 95. Den ligger lavest på ITU (85 procent) og højest på KU (95 procent). Men forskellen er ikke statistisk signifikant. Det er muligt, at den faktiske deltagelsesprocent

ligger højere på ITU og lavere på KU, end det er angivet i tabellen. På alle universiteter er der respondenter, der ikke har deltaget i vidensformidling inden for referenceperioden, men den aktive vidensformidling udføres af minimum 85 procent af populationen.

Tabel 4.1.2. Deltagelse i vidensformidling på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	116	96,36%	[92,69%, 100,00%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	118	95,00%	[91,00%, 99,00%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	74	82,93%	[74,36%, 91,49%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	49	100,00%	[100,00%, 100,00%]
Digital Kommunikation	42	87,10%	[79,96%, 94,24%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	84	88,68%	[82,95%, 94,41%]
Flerfaglig	359	90,98%	[86,74%, 95,23%]
Historie	122	95,08%	[91,12%, 99,04%]
IT og Humaniora	44	85,29%	[78,18%, 92,40%]
Kønsforskning	41	96,55%	[92,79%, 100,00%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	119	97,10%	[94,46%, 99,74%]
Kunsthistorie og Billedkunst	27	100,00%	[100,00%, 100,00%]
Lingvistik	128	80,28%	[73,33%, 87,23%]
Litteraturvidenskab	15	91,67%	[83,50%, 99,83%]
Medier og Kommunikation	196	94,90%	[91,72%, 98,08%]
Områdestudier	92	89,83%	[84,78%, 94,88%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	482	87,10%	[82,60%, 91,59%]
Psykologi	429	88,29%	[83,01%, 93,57%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	15	91,67%	[83,50%, 99,83%]
Sprogfag: Nordiske sprog	134	97,37%	[94,94%, 99,80%]
Sprogfag: Øvrige sprog	43	96,00%	[90,77%, 100,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	92	93,33%	[89,34%, 97,33%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	71	85,42%	[78,86%, 91,97%]

Tabel 4.1.3. Deltagelse i vidensformidling på tværs af universiteter

UNIVERSITET	N	%	95% KI
AAU	463	86,79%	[77,47%, 96,10%]
AU	742	87,83%	[80,43%, 95,23%]
CBS	92	89,80%	[69,33%, 100,00%]
DTU	55	88,68%	[58,76%, 100,00%]
ITU	41	85,03%	[57,07%, 100,00%]
KU	882	95,32%	[88,37%, 100,00%]
RUC	188	89,35%	[74,29%, 100,00%]
SDU	429	91,26%	[80,51%, 100,00%]

4.2 Skriftlig formidling

Med hensyn til skriftlig formidling, viser det sig, at artikler, kronikker, debatindlæg og anmeldelser i aviser og magasiner er de mest almindelige formidlingsformer (tabel 4.2.1). Således har 51 procent af forskerne i populationen formidlet forskning i aviser og/eller magasiner inden for en referenceperiode på et år. Hjemmesider, blogs og sociale medier er den næstmest anvendte form for skriftlig formidling med 45 procent. Og sluttelig har 35 procent af forskerne formidlet forskning i ikke-fagfællebedømte bøger, herunder formidlende, kommenterende og debatterende bøger. Det er en væsentlig observation, idet de anvendte formidlingsformer ikke i den eksisterende belønningsmodel for universiteternes produktivitet udløser BFI-point. Med andre ord finder en stor del af den eksisterende formidling sted uden formelle incitamenter. Formidlingen er en del af disciplinernes fagtradition og historik, hvor humanistiske forskere har påtaget sig omfattende formidlingsforpligtigelser og leveret afgørende indhold i offentligheden, den politiske debat samt den løbende vurdering af kunst, kultur, samfund og medier.

“ Artikler, kronikker, debatindlæg og anmeldelser i aviser og magasiner er den mest almindelige form for skriftlig formidling. Således har 51 procent af forskerne i populationen formidlet forskning i aviser og/eller magasiner inden for en referenceperiode på et år.”

Der er forskelle i anvendelsen af forskellige skriftlige formidlingsformer på tværs af fag. Vidensformidling i aviser og magasiner ligger for Kunstfagene (80 procent), Nordiske sprog (66 procent), Dans-Teater-Musik (66 procent), og Teologi-Religion (63 procent) over deltagelsesprocenten for hele populationen. Den ligger under på Biblioteks-fagene (27 procent) og Lingvistik (30 procent). Samlet set er tallene dog høje på tværs af humaniora – de fleste fag ligger betydeligt over 40 procent af deres udøvere, der har benyttet denne formidlingsform inden for det seneste år.

50,63%

Aviser og/eller magasiner

35,22%

Ikke-fagfællebedømte bøger

45,42%

Hjemmesider, blogs eller sociale medier

Tabel 4.2.1. Deltagelse i forskellige former for skriftlig formidling

SKRIFTLIG FORMIDLING	N	%	95% KI
Aviser og/eller magasiner	1619	50,63%	[48,36%, 52,90%]
Ikke-fagfællebedømte bøger	1126	35,22%	[33,07%, 37,36%]
Hjemmesider, blogs eller sociale medier	1452	45,42%	[43,17%, 47,66%]

Tabel 4.2.2. Formidling i aviser og/eller magasiner på tværs af fag

FAG	N	%	95 % KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	55	45,45%	[35,68%, 55,23%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	70	56,67%	[47,58%, 65,75%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	24	26,83%	[16,75%, 36,91%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	32	65,52%	[54,27%, 76,77%]
Digital Kommunikation	20	41,94%	[31,43%, 52,44%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	45	47,17%	[38,15%, 56,19%]
Flerfaglig	201	50,82%	[43,41%, 58,23%]
Historie	76	59,02%	[50,01%, 68,02%]
IT og Humaniora	24	47,06%	[37,04%, 57,08%]
Kønsforskning	25	58,62%	[48,47%, 68,77%]
Kulturvedenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	78	63,77%	[56,20%, 71,34%]
Kunsthistorie og Billedkunst	22	80,00%	[70,84%, 89,16%]
Lingvistik	47	29,58%	[21,60%, 37,55%]
Litteraturvidenskab	8	50,00%	[35,23%, 64,77%]
Medier og Kommunikation	104	50,00%	[42,78%, 57,22%]
Områdestudier	55	54,24%	[45,91%, 62,56%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	260	47,10%	[40,41%, 53,79%]
Psykologi	236	48,65%	[40,44%, 56,85%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	9	58,33%	[43,77%, 72,90%]
Sprogfag: Nordiske sprog	91	65,79%	[58,59%, 72,99%]
Sprogfag: Øvrige sprog	27	60,00%	[46,93%, 73,07%]
Teologi og Religionsvidenskab	63	63,33%	[55,62%, 71,05%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	47	56,25%	[47,04%, 65,46%]

Sammenlignet med den samlede anvendelsesprocent for hele populationen ligger formidling i ikke-fagfællebedømte bøger højt på Kunstfagene (60 procent), Litteraturvidenskab (58 procent), Teologi-Religion (55 procent), Historie (48 procent). Den ligger lavere på IT-Humaniora (9 procent) og Biblioteks-fagene (14 procent). De fleste af de store humanistiske forskningsfag – Antropologi- og Arkæologifagene, Filosofifagene, Kulturfagene, Områdestudier, de fleste af Sprog-fagene, Medie- og Pædagogikfagene – ligger mellem 30 og 40 procent, hvilket er et opsigtsvækkende resultat: mere end en tredjedel af disse fags udøvere har skrevet mindst én bog henvendt til det almene publikum i undersøgelsesperioden.

Formidling via hjemmesider, blogs og sociale medier ligger højest på Kønsforskning (62 procent), Mediefagene (59 procent), Antropologifagene (55 procent), Arkæologifagene (53 procent), Videnskabsstudier (52 procent) og lavere på Latin-Oldgræsk (17 procent), Biblioteks-fagene (29 procent) og Pædagogikfagene (34 procent). Her gælder det, at de fleste fag ligger mellem 35 og 50 procents online formidling.

Undersøgelsen viser, at forskellige faggrupper udtrykker forskellige *formidlingsstile*. Fag, der ligger højt i formidling i aviser og magasiner omfatter klassiske humanistiske fag, der har en tradition for, at forskerne optræder som anmeldere af kunst, litteratur, teater og musik og anden aktuel kulturproduktion.

Tabel 4.2.3. Formidling i ikke-fagfællebedømte bøger på tværs af fag

FAG	N	%	95 % KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	50	41,82%	[32,14%, 51,50%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	39	31,67%	[23,14%, 40,19%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	13	14,63%	[6,59%, 22,68%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	20	41,38%	[29,72%, 53,03%]
Digital Kommunikation	15	32,26%	[22,30%, 42,21%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	39	41,51%	[32,60%, 50,41%]
Flerfaglig	146	36,89%	[29,74%, 44,03%]
Historie	61	47,54%	[38,40%, 56,68%]
IT og Humaniora	5	8,82%	[3,13%, 14,52%]
Kønsforskning	14	34,48%	[24,69%, 44,28%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	55	44,93%	[37,09%, 52,76%]
Kunsthistorie og Billedkunst	16	60,00%	[48,78%, 71,22%]
Lingvistik	43	26,76%	[19,03%, 34,50%]
Litteraturvidenskab	9	58,33%	[43,77%, 72,90%]
Medier og Kommunikation	70	33,67%	[26,85%, 40,50%]
Områdestudier	36	35,59%	[27,59%, 43,59%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	221	40,00%	[33,44%, 46,56%]
Psykologi	127	26,13%	[18,91%, 33,34%]
Sprog-fag: Latin og Oldgræsk	7	41,67%	[27,10%, 56,23%]
Sprog-fag: Nordiske sprog	40	28,95%	[22,07%, 35,83%]
Sprog-fag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	54	55,00%	[47,03%, 62,97%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	29	35,42%	[26,54%, 44,30%]

De fag, der ligger højt, hvad angår ikke-fagfællebedømte bøger, overlapper med "anmelderfagene" men omfatter tillige fag med stor folkelig interesse som Historie, Litteraturvidenskab og Teologi-Religion. Digital formidling vejer tungere på "nyere" fag som Kønsforskning og Mediefagene. Ligesom forskellige fag kan fremvise forskellige forskningsstile (jf. Budtz Pedersen et al. 2016) finder vi altså indikation på, at forskellige fagområder kan have forskellige kommunikationsprofiler og formidlingsstile.

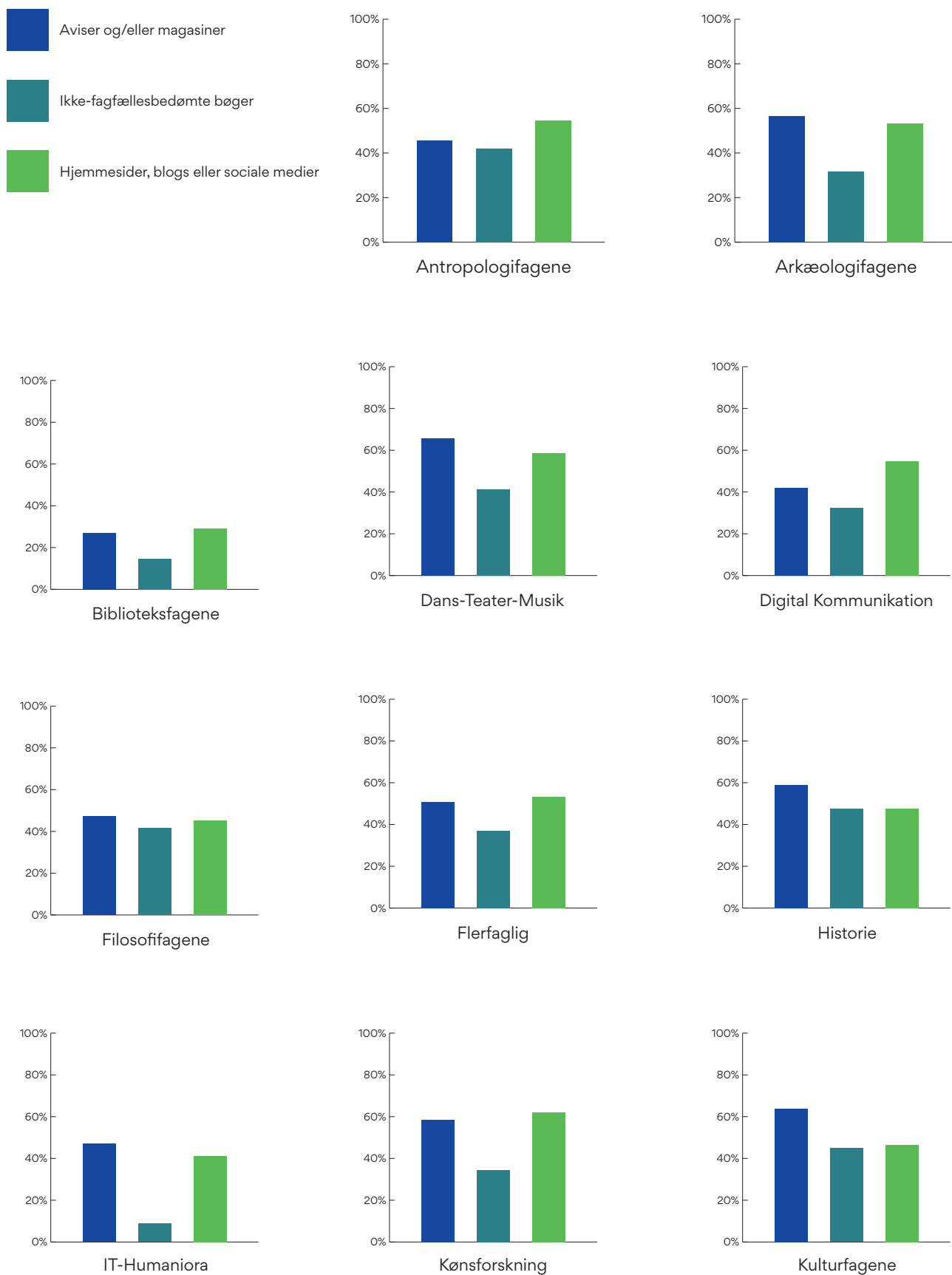
Der er små forskelle i anvendelsen af forskellige skriftlige formidlingsformer på tværs af universiteter. Vidensformidling gennem aviser og magasiner ligger således relativt lavt på

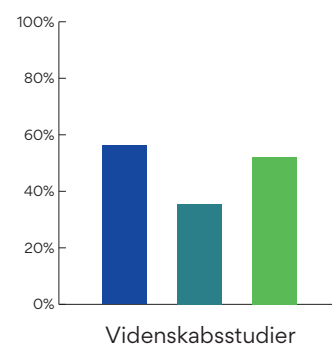
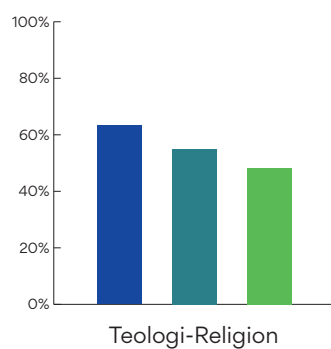
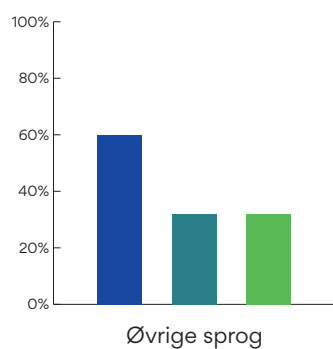
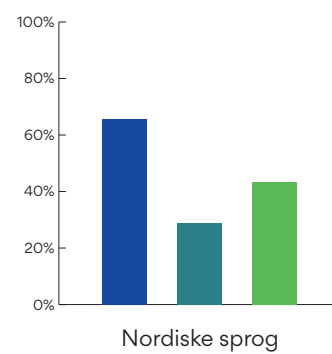
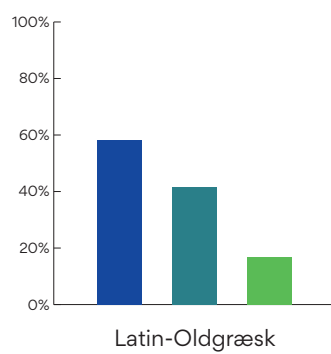
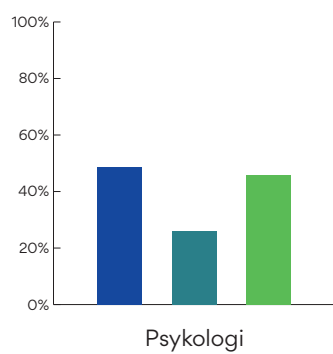
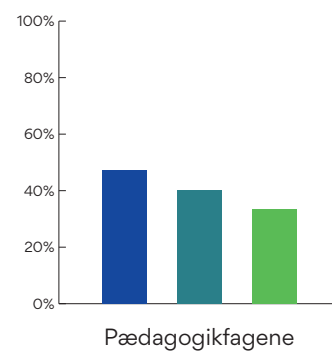
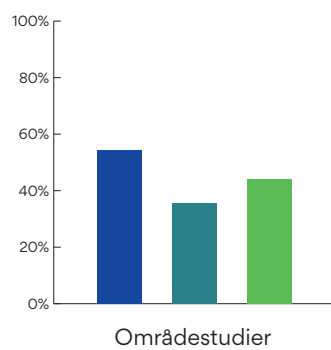
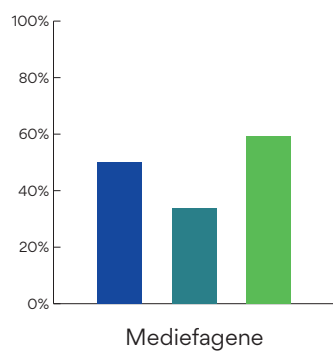
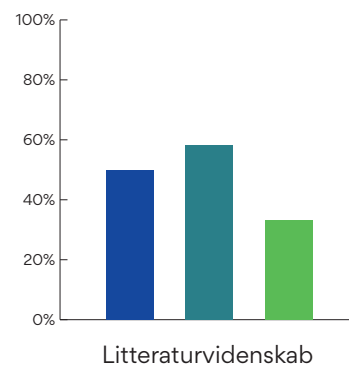
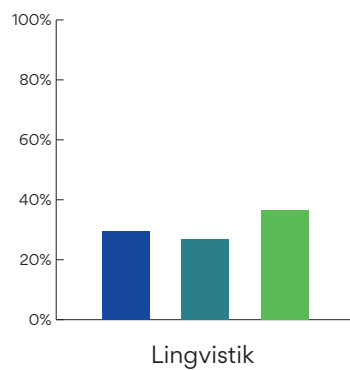
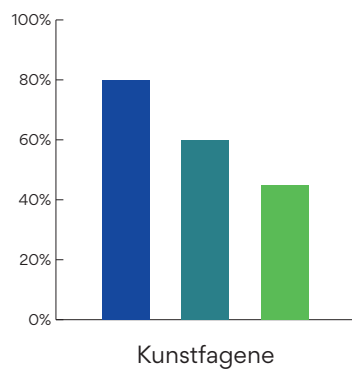
AAU. Ingen af de øvrige universiteter afviger signifikant fra den samlede deltagelsesprocent i aviser og magasiner. Anvendelsen af ikke-fagfællebedømte bøger ligger relativt lavt på DTU. De øvrige universiteter afviger ikke signifikant fra den samlede anvendelsesprocent. Der er ingen signifikante forskelle på universiteternes anvendelse af hjemmesider, blogs og sociale medier i formidlingen af forskning.

Tabel 4.2.4. Formidling på online medier på tværs af fag

FAG	N	%	95 % KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	65	54,55%	[44,77%, 64,32%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	66	53,33%	[44,19%, 62,48%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	26	29,27%	[18,91%, 39,62%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	29	58,62%	[46,97%, 70,28%]
Digital Kommunikation	26	54,84%	[44,24%, 65,44%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	43	45,28%	[36,29%, 54,28%]
Flerfaglig	210	53,28%	[45,89%, 60,67%]
Historie	61	47,54%	[38,40%, 56,68%]
IT og Humaniora	21	41,18%	[31,30%, 51,06%]
Kønsforskning	26	62,07%	[52,07%, 72,07%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	57	46,38%	[38,52%, 54,23%]
Kunsthistorie og Billedkunst	12	45,00%	[33,61%, 56,39%]
Lingvistik	59	36,62%	[28,20%, 45,04%]
Litteraturvidenskab	5	33,33%	[19,40%, 47,26%]
Medier og Kommunikation	123	59,18%	[52,09%, 66,28%]
Områdestudier	45	44,07%	[35,77%, 52,36%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	186	33,55%	[27,22%, 39,87%]
Psykologi	223	45,95%	[37,77%, 54,13%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	3	16,67%	[5,65%, 27,68%]
Sprogfag: Nordiske sprog	60	43,42%	[35,90%, 50,94%]
Sprogfag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	48	48,33%	[40,33%, 56,34%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	43	52,08%	[42,81%, 61,36%]

Figur 4.2.1. Deltagelse i forskellige former for skriftlig formidling på tværs af fag
(jf. tabel 4.2.2, 4.2.3 og 4.2.4)

4.3 Mundtlig formidling

Zoomer vi ind på mundtlig vidensformidling, dokumenterer undersøgelsen, at interview, oplæg og foredrag er de mest almindelige formidlingsformer. Således har 57 procent af forskerne givet et eller flere interviews til avis, radio, tv eller online medie inden for en referenceperiode på et år. Ligeledes har 57 procent af forskerne givet et eller flere offentlige foredrag eller oplæg inden for referenceperioden. Formidling finder tillige sted ved deltagelse i debatter på tv, radio, online eller ved konferencer, festivaler og møder med adgang for offentligheden. I alt har 42 procent af forskerne formidlet forskning ved en eller anden form for debatdeltagelse inden for referenceperioden.

“Interview, oplæg og foredrag er de mest almindelige former for mundtlig formidling. Således har 57 procent af forskerne givet interview til avis, radio, tv eller online medie inden for en referenceperiode på et år. Ligeledes har 57 procent af forskerne givet et eller flere offentlige foredrag eller oplæg inden for referenceperioden.”

Igen er der forskelle i formidlingsformer på tværs af discipliner. Vidensformidling gennem interviews ligger på Teologi-Religion (77 procent), Kønsforskning (76 procent), Kunstfagene (75 procent), Mediefagene (69 procent), Antropologifagene (69 procent), Historie (69 procent) og Nordiske sprog (68 procent) over procentsatsen for den samlede population. Lavere ligger Latin-Oldgræsk (25 procent) og Biblioteks-fagene (44 procent), men det overordnede billede er, at de fleste faggrupper ligger mellem 45 og 65 procents deltagelse i interviews.

Tabel 4.3.1. Deltagelse i forskellige former for mundtlig formidling

MUNDTLIG FORMIDLING	N	%	95% KI
Interview	1835	57,40%	[55,15%, 59,65%]
Debatdeltagelse	1334	41,74%	[39,51%, 43,97%]
Foredrag eller oplæg	1835	57,41%	[55,17%, 59,64%]

Tabel 4.3.2. Formidling gennem interview på tværs af fag

FAG	N	%	95 % KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	83	69,09%	[60,02%, 78,16%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	81	65,00%	[56,26%, 73,74%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	39	43,90%	[32,61%, 55,20%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	25	51,72%	[39,90%, 63,55%]
Digital Kommunikation	25	51,61%	[40,97%, 62,26%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	54	56,60%	[47,65%, 65,56%]
Flerfaglig	223	56,56%	[49,21%, 63,90%]
Historie	88	68,85%	[60,37%, 77,33%]
IT og Humaniora	28	52,94%	[42,92%, 62,96%]
Kønsforskning	32	75,86%	[67,04%, 84,68%]
Kulturvedenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	82	66,67%	[59,24%, 74,09%]
Kunsthistorie og Billedkunst	20	75,00%	[65,09%, 84,91%]
Lingvistik	59	36,62%	[28,20%, 45,04%]
Litteraturvidenskab	9	58,33%	[43,77%, 72,90%]
Medier og Kommunikation	144	69,39%	[62,73%, 76,04%]
Områdestudier	67	66,10%	[58,19%, 74,01%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	268	48,39%	[41,69%, 55,08%]
Psykologi	271	55,86%	[47,70%, 64,01%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	4	25,00%	[12,21%, 37,79%]
Sprogfag: Nordiske sprog	94	68,42%	[61,37%, 75,47%]
Sprogfag: Øvrige sprog	20	44,00%	[30,76%, 57,24%]
Teologi og Religionsvidenskab	76	76,67%	[69,89%, 83,44%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	43	52,08%	[42,81%, 61,36%]

Formidling ved debatdeltagelse ligger relativt højt på Kønsforskning (59 procent), Historie (57 procent), Teologi-Religion (53 procent) og Mediefagene (53 procent). Den ligger relativt lavt på Latin-Oldgræsk (17 procent), Lingvistik (18 procent) og Biblioteks-fagene (20 procent). Her ligger de fleste store humaniorafag med procenttal mellem 30 og 40.

Foredrag og oplæg er mest almindelige på Kunstfagene (85 procent), Kønsforskning (83 procent), Historie (74 procent), Antropologifagene (73 procent), Nordiske sprog (72 procent), Teologi-Religion (70 procent), Kulturfagene (68 procent) og Områdestudier (68 procent). Hvorimod færre forskere på Lingvistik (25 procent), Biblioteks-fagene (34 procent) og Pædagogikfagene (48 procent)

formidler forskning i foredrag og oplæg. Her ligger de gennemgående procenttal for de fleste faggrupper mellem 50 og 60.

På samme måde som i skriftlige formidlingsformer viser undersøgelsen, at der eksisterer forskellige mundtlige formidlingsstile inden for de forskellige faggrupper. En mulig fortolkning af svarfordelingen kan findes i disciplinernes tradition og genstandsfelter. Således ligger fag med stor offentlig bevågenhed og debatpotentiale som Historie og Kønsforskning højt i alle tre kategorier. De discipliner, der står stærkest i formidling via interviews er antageligvis fag, der bidrager med forskning, der adresserer aktuelle spørgsmål relevant for danske medier. De fag, der ligger højt i

Tabel 4.3.3. Formidling ved debatdeltagelse på tværs af fag

FAG	N	%	95 % KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	61	50,91%	[41,10%, 60,72%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	41	33,33%	[24,69%, 41,98%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	17	19,51%	[10,49%, 28,53%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	27	55,17%	[43,40%, 66,94%]
Digital Kommunikation	19	38,71%	[28,34%, 49,08%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	39	41,51%	[32,60%, 50,41%]
Flerfaglig	172	43,44%	[36,10%, 50,79%]
Historie	73	57,38%	[48,32%, 66,43%]
IT og Humaniora	18	35,29%	[25,70%, 44,89%]
Kønsforskning	25	58,62%	[48,47%, 68,77%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	55	44,93%	[37,09%, 52,76%]
Kunsthistorie og Billedkunst	12	45,00%	[33,61%, 56,39%]
Lingvistik	29	18,31%	[11,55%, 25,07%]
Litteraturvidenskab	7	41,67%	[27,10%, 56,23%]
Medier og Kommunikation	110	53,06%	[45,85%, 60,27%]
Områdestudier	52	50,85%	[42,49%, 59,20%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	210	38,06%	[31,56%, 44,57%]
Psykologi	193	39,64%	[31,61%, 47,67%]
Sprog-fag: Latin og Oldgræsk	3	16,67%	[5,65%, 27,68%]
Sprog-fag: Nordiske sprog	62	44,74%	[37,19%, 52,28%]
Sprog-fag: Øvrige sprog	22	48,00%	[34,67%, 61,33%]
Teologi og Religionsvidenskab	53	53,33%	[45,34%, 61,32%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	35	41,67%	[32,51%, 50,82%]

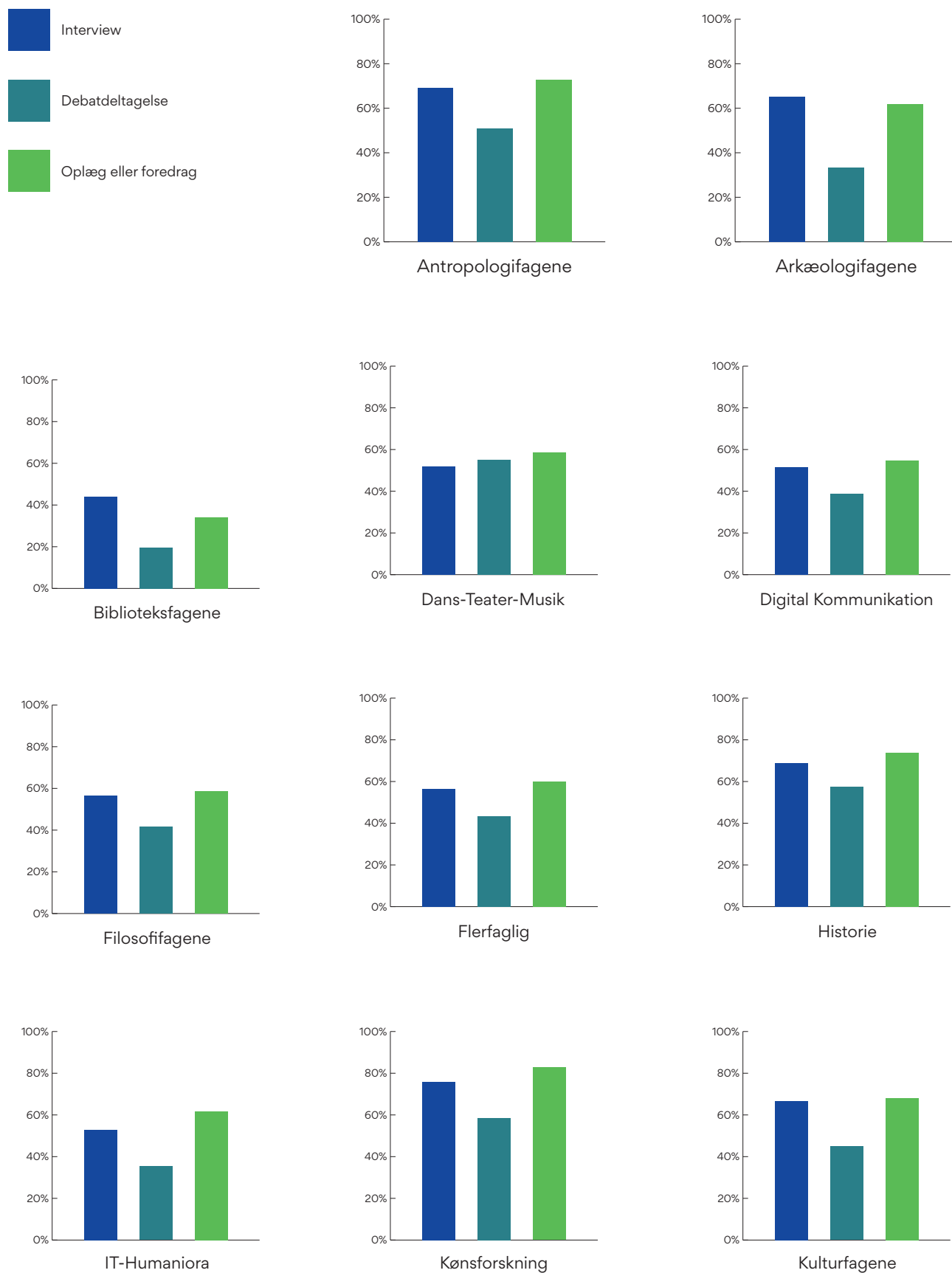
debatdeltagelse, indgår løbende i diskussioner, hvor forskerne på baggrund af deres ekspertise bidrager til at belyse og deltage i politiske dagsordner og uenigheder. Her finder vi Teologi-Religion og Mediefagene i begge disse grupper. Foredrag og oplæg angår især fag, der fremlægger et korpus af resultater, som består af en mere klassisk orienteret formidlingsstil (afsender-modtager). Her finder vi en række af de klassiske humanistiske fag såvel som nyere fag som Kulturfagene og Områdestudier. Antropologifagene og Nordiske sprog (herunder dansk litteratur) og Arkæologifagene ligger højt både i interviews og foredrag og synes således tunge hvad angår såvel aktuelle emner som resultatformidling, der antageligvis har mindre debatpotentiale.

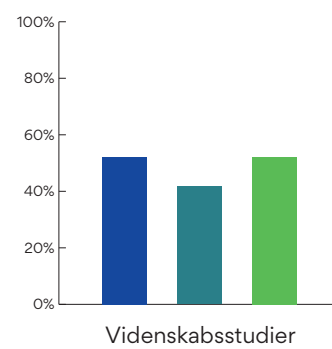
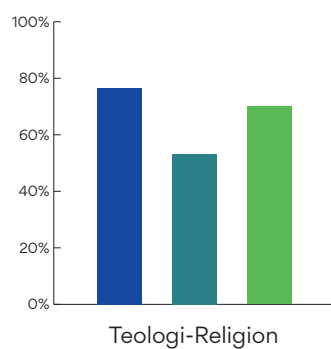
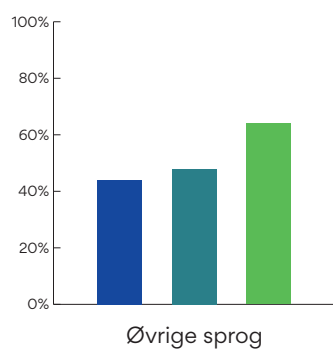
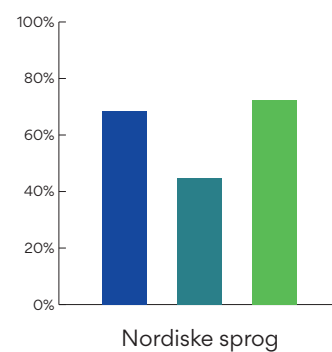
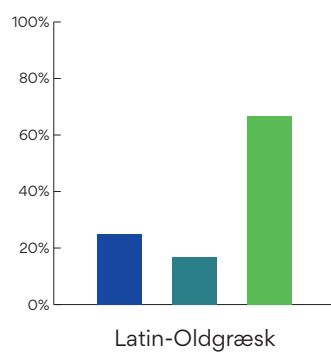
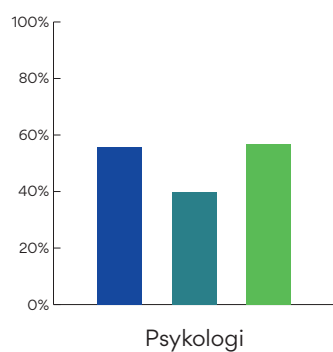
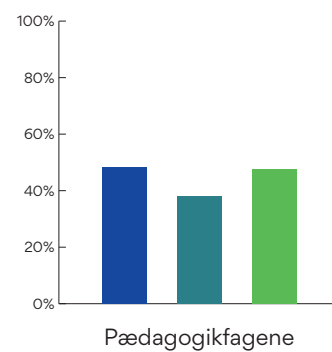
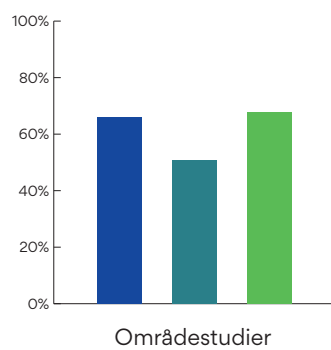
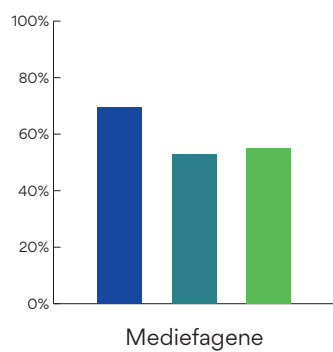
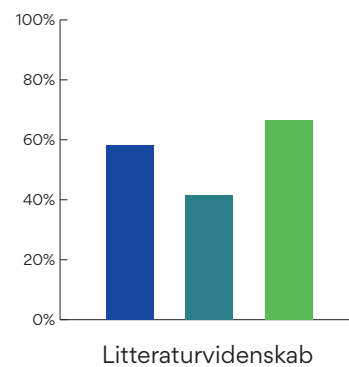
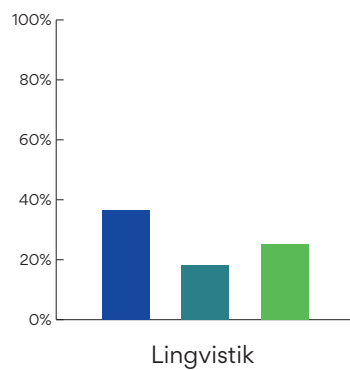
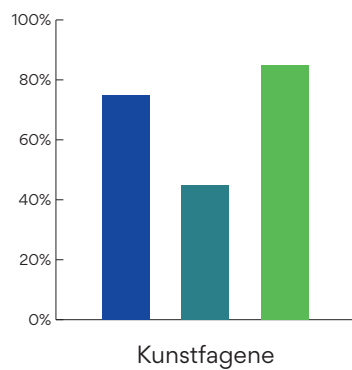
Der er kun få forskelle i mundtlig formidling på tværs af universiteter. Formidling gennem interviews ligger relativt lavt på DTU, mens ingen af de øvrige universiteter afviger signifikant fra deltagelsesprocenten for den samlede population. Når det kommer til formidling ved debatdeltagelse er der ingen dokumenterbar variation. Der er dog signifikant forskel på KU, hvor 46 procent af forskerne har deltaget i debat inden for referenceperioden, og AAU, hvor det er 34 procent. Der er ikke signifikante forskelle i formidling i form af foredrag og oplæg på tværs af universiteterne.

Tabel 4.3.4. Formidling gennem foredrag eller oplæg på tværs af fag

FAG	N	%	95 % KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	87	72,73%	[63,98%, 81,47%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	76	61,67%	[52,75%, 70,58%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	30	34,15%	[23,35%, 44,94%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	29	58,62%	[46,97%, 70,28%]
Digital Kommunikation	26	54,84%	[44,24%, 65,44%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	56	58,49%	[49,59%, 67,40%]
Flerfaglig	236	59,84%	[52,57%, 67,10%]
Historie	94	73,77%	[65,72%, 81,82%]
IT og Humaniora	32	61,76%	[52,01%, 71,52%]
Kønsforskning	35	82,76%	[74,97%, 90,54%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	84	68,12%	[60,78%, 75,46%]
Kunsthistorie og Billedkunst	23	85,00%	[76,82%, 93,18%]
Lingvistik	41	25,35%	[17,75%, 32,95%]
Litteraturvidenskab	11	66,67%	[52,74%, 80,60%]
Medier og Kommunikation	114	55,10%	[47,92%, 62,28%]
Områdestudier	69	67,80%	[59,99%, 75,60%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	264	47,74%	[41,05%, 54,43%]
Psykologi	276	56,76%	[48,62%, 64,89%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	11	66,67%	[52,74%, 80,60%]
Sprogfag: Nordiske sprog	100	72,37%	[65,58%, 79,15%]
Sprogfag: Øvrige sprog	29	64,00%	[51,20%, 76,80%]
Teologi og Religionsvidenskab	69	70,00%	[62,66%, 77,34%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	43	52,08%	[42,81%, 61,36%]

Figur 4.3.1. Deltagelse i forskellige former for mundtlig formidling på tværs af fag
(jf. tabel 4.3.2, 4.3.3 og 4.3.4)

4.4 Andre formidlingsformer

Vidensformidling finder tillige sted gennem mere indirekte formidlingsformer, fx når universitetsforskere organiserer eller fungerer som ordstyrer ved offentlige konferencer, festivaler eller møder. I alt har 28 og 21 procent af de humanistiske forskere henholdsvis organiseret og fungeret som ordstyrer ved offentlige konferencer, festivaler eller møder inden for en referenceperiode på et år.

I spørgeskemaet har respondenterne haft mulighed for at indtaste formidlingsformer, der ikke var blandt svarkategorierne. De fleste af de registrerede formidlingsformer faldt under de eksisterende kategorier, men en håndfuld nye kom ligeledes til syne. Fælles for de nye formidlingsformer er, at de benytter kunstneriske udtryksformer til at formidle forskning, herunder teaterforestillinger, koncerter og kunstudstillinger. Det er imidlertid en lille gruppe humanistiske forskere, der benytter disse kunstneriske formidlingsformer.

en gruppe klassiske humanistfag står stærkt i aviser og magasiner, mens en gruppe nyere fag står stærkere i digital formidling, ligesom forskellige fag vægter forskelligt i deres aktiviteter inden for interviews, debat og foredrag. Disse resultater angiver derfor vigtigheden af, at en vurdering af forskningens samfundsbidrag ikke baserer sig på simple indikatorer, men anstrenger sig for at få hold på de præcise og detaljerede former for samfundsmæssig gennemslagskraft, der kan variere betragteligt fra fag til fag.

4.5 Sammenfatning

Formidling er i de senere årtier blevet fremhævet som en af den universitetsansattes fire arbejdsopgaver (forskning, undervisning, administration og formidling), men i modsætning til de andre tre, der på forskellig vis opmåles, godtgøres og belægges med timesatser og incitament, er der ikke i den nuværende ansættelsesstruktur noget formelt incitament eller belønning for faktisk at formidle. I det lys påviser resultaterne en høj formidlingsaktivitet, der i mangel på meritering og incitament må forklares ved parametre som kald, tradition for formidling, overbevisning om vigtigheden af forskningen og dens udbredelse, lyst til formidlingsdeltagelse, bibeskæftigelse og lignende.

Samtidig kan man sige, at resultaterne antyder, at de humanistiske fag spreder sig over en palet af forskellige formidlingsstile, hvor

5. Videnssamarbejde

5.1 Overordnet

Undersøgelsen viser, at en stor andel af de humanistiske universitetsforskere deltager i videnssamarbejde, herunder forskningssamarbejde med og rådgivning af eksterne institutioner og aktører. Således finder undersøgelsen, at 82 procent af de humanistiske forskere har deltaget i videnssamarbejde med en eller flere aktører uden for universitetet inden for en referenceperiode på tre år (tabel 5.1.1). Som tidligere nævnt, defineres videnssamarbejde som samarbejde mellem forskere og aktører uden for universitetet, herunder direkte forskningssamarbejde, rekvireret forskning, formel skriftlig rådgivning, formel mundtlig rådgivning, uformel skriftlig rådgivning eller uformel mundtlig rådgivning.

“ Undersøgelsen viser, at en stor andel humanistiske forskere deltager aktivt i videnssamarbejde. Således har 82 procent af de humanistiske forskere deltaget i videnssamarbejde med en eller flere aktører uden for universitetet inden for en referenceperiode på tre år.”

De mest almindelige samarbejdspartnere er aktører inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde samt offentlige myndigheder. Over 47 procent af forskerne har således haft samarbejde med aktører inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde, og 46 procent med forskellige offentlige myndigheder inden for referenceperioden. En stor gruppe humanistiske forskere (34 procent) har haft samarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger, og et mindre antal med kulturinstitutioner og religiøse foreninger (27 procent) og aktører inden for medie-, produktions- og servicevirksomheder (27 procent).

Der er forskelle i graden af videnssamarbejde på tværs af fag (tabel 5.1.2). Deltagelsesprocenten svinger mellem 64 og 97 procent. Den højeste deltagelsesprocent finder vi blandt disciplinerne Dans-Teater-Musik (97 procent), Arkæologifagene (95 procent), Kunstfagene (90 procent), Kulturfagene (88 procent) og Pædagogikfagene (88 procent). På disse fag ligger deltagelsesprocenten over deltagelsesprocenten for den samlede population. Den laveste deltagelse i videnssamarbejde finder vi på Filosofifagene (64 procent), Litteraturvidenskab (67 procent), Latin-Oldgræsk (67 procent), Lingvistik (69 procent) og Biblioteksfagene (71 procent). Disse fag ligger alle signifikant under den samlede deltagelsesprocent. Det overordnede billede er, at de fleste fag ligger mellem 70 og 90 procent, der deltager i videnssamarbejde.

Der er ingen signifikante forskelle i deltagelsesprocenten på tværs af universiteter (tabel 5.1.3). Deltagelsesprocenten svinger mellem 77 og 91. Den ligger lavest på DTU og højest på ITU. Det kan dog ikke inden for konfidensintervallerne siges, hvorvidt der faktisk er forskel på deltagelsesprocenten på tværs af disse institutioner. Det er muligt, at den faktiske deltagelsesprocent ligger højere på DTU og lavere på ITU.

Tabel 5.1.1. Deltagelse i videnssamarbejde

AKTØRGRUPPE	N	%	95% KI
Uddannelse, sundhed og socialt arbejde	1.518	47,49%	[45,33%, 49,65%]
Offentlige myndigheder	1.469	45,96%	[43,71%, 48,21%]
Interesseorganisationer og andre foreninger	1.072	33,54%	[31,38%, 35,70%]
Kulturinstitutioner og religiøse institutioner	875	27,38%	[25,63%, 29,12%]
Medie-, produktions- og servicevirksomhed	850	26,59%	[24,67%, 28,52%]
Aktører samlet	2.631	82,29%	[80,60%, 83,98%]

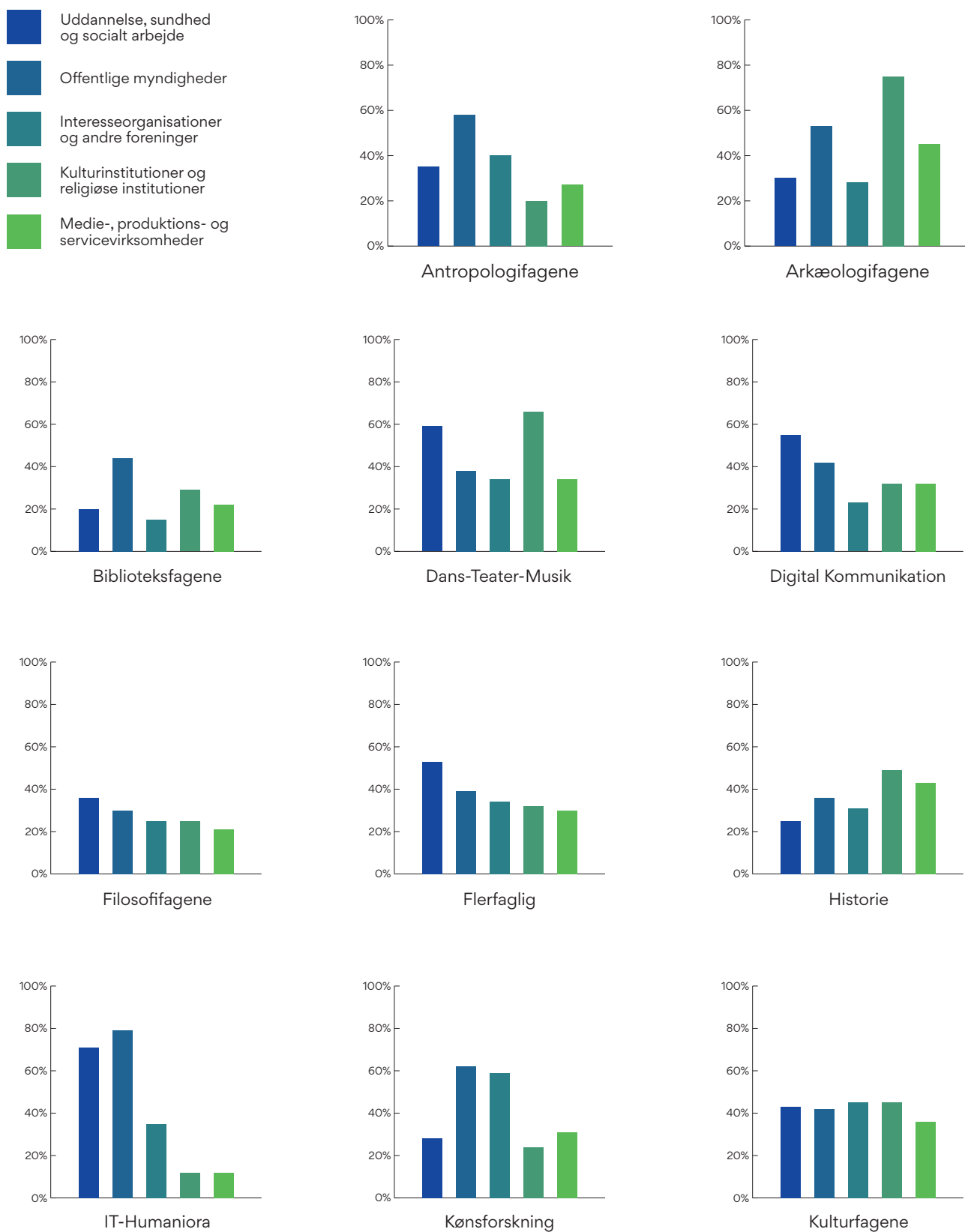
Tabel 5.1.2. Deltagelse i videnssamarbejde på tværs af fag

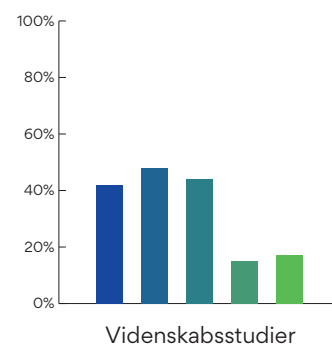
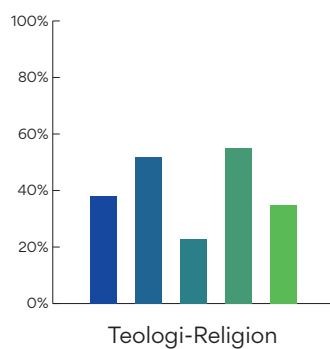
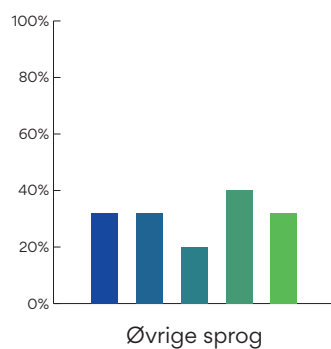
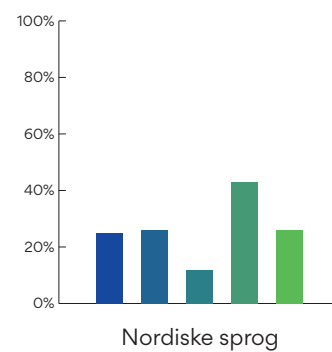
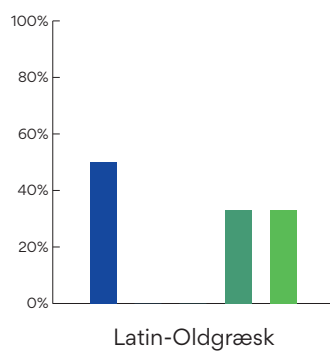
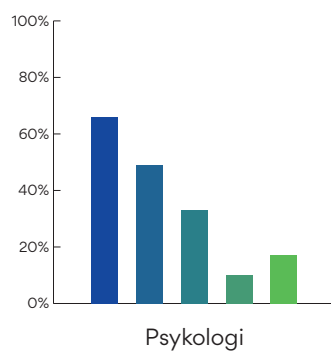
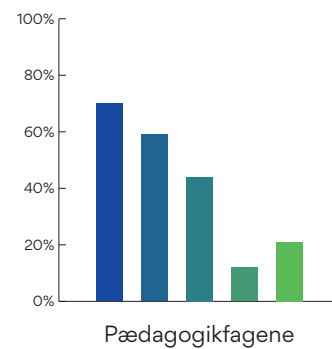
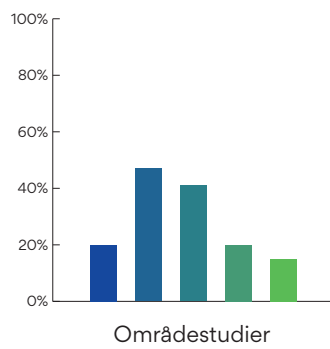
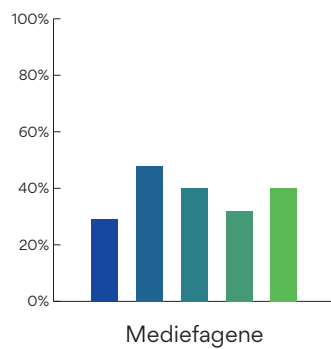
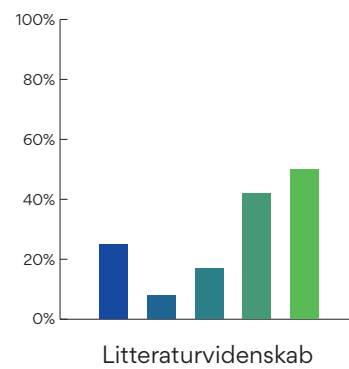
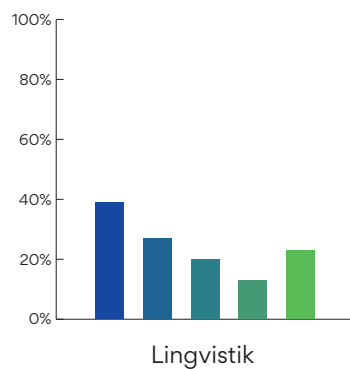
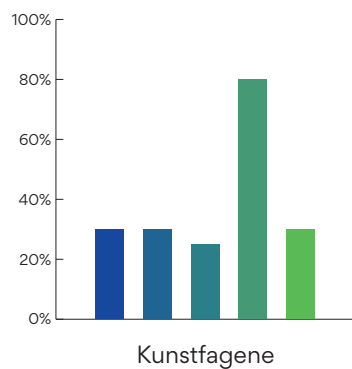
FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	96	80,00%	[72,15%, 87,85%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	118	95,00%	[91,00%, 99,00%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	63	70,73%	[60,38%, 81,09%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	47	96,55%	[92,23%, 100,00%]
Digital Kommunikation	40	83,87%	[76,04%, 91,70%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	61	64,15%	[55,48%, 72,82%]
Flerfaglig	333	84,43%	[79,05%, 89,80%]
Historie	101	78,69%	[71,19%, 86,19%]
IT og Humaniora	44	85,29%	[78,18%, 92,40%]
Kønsforskning	35	82,76%	[74,97%, 90,54%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	109	88,41%	[83,36%, 93,45%]
Kunsthistorie og Billedkunst	24	90,00%	[83,13%, 96,87%]
Lingvistik	110	69,01%	[60,93%, 77,09%]
Litteraturvidenskab	11	66,67%	[52,74%, 80,60%]
Medier og Kommunikation	173	83,67%	[78,34%, 89,01%]
Områdestudier	83	81,36%	[74,85%, 87,86%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	489	88,39%	[84,09%, 92,68%]
Psykologi	398	81,98%	[75,67%, 88,29%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	11	66,67%	[52,74%, 80,60%]
Sprogfag: Nordiske sprog	100	72,37%	[65,58%, 79,15%]
Sprogfag: Øvrige sprog	32	72,00%	[60,02%, 83,98%]
Teologi og Religionsvidenskab	79	80,00%	[73,59%, 86,41%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	73	87,50%	[81,36%, 93,64%]

Tabel 5.1.3. Deltagelse i videnssamarbejde på tværs af universiteter

UNIVERSITET	N	%	95% KI
AAU	435	81,67%	[72,53%, 90,82%]
AU	698	82,57%	[75,24%, 89,90%]
CBS	82	80,24%	[60,48%, 99,99%]
DTU	48	76,64%	[48,63%, 100,00%]
ITU	44	90,97%	[65,85%, 100,00%]
KU	752	81,32%	[74,65%, 87,98%]
RUC	185	87,92%	[72,73%, 100,00%]

Figur 5.1.1. Deltagelse i videnssamarbejde med forskellige aktørgrupper på tværs af fag
(jf. tabel 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.3 og 5.6.3)

5.2 Uddannelse, sundhed og socialt arbejde

Som nævnt har 47 procent af de humanistiske forskere deltaget i videnssamarbejde med uddannelsesinstitutioner, sundhedsinstitutioner og sociale institutioner inden for referenceperioden. Det er denne gruppe af aktører, som flest humanistiske forskere samarbejder med. Uddannelsesinstitutioner (med undtagelse af universiteter) er de specifikke aktører inden for denne sektor som flest forskere har samarbejde med (32 procent). En stor del af populationen har også samarbejde med aktører fra sundhedssektoren (19 procent). Og sluttelig er der forskellige sociale institutioner, herunder børnehaver, fritidsklubber, plejehjem, osv. med hvilke 8 procent af forskerne har haft samarbejde inden for referenceperioden.

“ 47 procent af de humanistiske forskere har deltaget i videnssamarbejde med uddannelsesinstitutioner, sundhedsinstitutioner og sociale institutioner inden for en referenceperiode på tre år. Det er den branche, som flest forskere har samarbejde med.”

Videnssamarbejde med denne gruppe af aktører finder først og fremmest sted i forbindelse med forskningssamarbejde og formaliseret mundtlig rådgivning. Således har 26 og 25 procent af forskerne henholdsvis deltaget i forskningssamarbejde med og givet formel mundtlig rådgivning til uddannelsesinstitutioner, sundhedsinstitutioner og institutioner inden for socialt arbejde. Uformel mundtlig og skriftlig rådgivning er de næstmest almindelige samarbejdstyper. Selvom de fleste institutio-

ner inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde er offentlige, er rekvireret forskning og formel skriftlig rådgivning ikke lige så almindeligt i denne branche som i videnssamarbejde med ordinære offentlige myndigheder, herunder ministerier, regioner og kommuner (næste afsnit).

Deltagelse i videnssamarbejde med aktører inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde varierer på tværs af discipliner. Samarbejde med disse aktører er mest almindeligt på IT-Humaniora (71 procent), Pædagogikfagene (70 procent), Psykologi (66 procent) og Dans-Teater-Musik (59 procent). Det er værd at bemærke at samarbejder med vigtige, overvejende offentlige aktører på de fleste fag ligger over 20 procent, og mange ligger mellem 30 og 60 procent. Inden for sundhedsområdet specifikt (tabel A.2) ligger psykologi i front med 54 procent. Mere overraskende er det, at Dans-Teater-Musik følger med 41 procent, hvorpå IT-Humaniora samt Digital Kommunikation følger (med hhv. 38 og 25 procent). Videnskabsstudier, Flerfaglige fag og Filosofifagene er her også repræsenteret (hhv. 21, 20 og 19 procent). Videnssamarbejde med uddannelsessektoren (tabel A.1) er mest almindeligt inden for Pædagogikfagene (58 procent) og Latin-Oldgræsk (50 procent), Digital kommunikation (42 procent), Dans-Teater-Musik (38 procent), de Flerfaglige (38 procent) og Kulturfagene (35 procent).

Tabel 5.2.1. Videnssamarbejde inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde

AKTØR	N	%	95% KI
Grundskoler, gymnasier, erhvervsskoler, etc.	1.026	32,10%	[30,03%, 34,16%]
Hospitaler, læger, tandlæger, fysioterapeuter, psykologer, etc.	618	19,32%	[17,50%, 21,13%]
Børnehaver, fritidsklubber, plejehjem, etc.	240	7,52%	[6,24%, 8,80%]

På dette område gælder det, at mange af de store fag fordeler sig mellem 20 og 35 procent, så her er der tale om en type samarbejde, der involverer forskere fra en bred vifte af discipliner. Samarbejde med den sociale sektor som børnehaver, fritidsklubber, plejehjem etc. (tabel A.3) omfatter eksempelvis Pædagogikfagene (17 procent), Dans-Teater-Musik (14 procent) og IT og humaniora (12 procent).

Ser vi på universiteterne, ligger samarbejdsprocenten højest på Aarhus Universitet, hvor en stor del af den pædagogiske forskning finder sted på DPU, og lavest på Copenhagen Business School. Med undtagelse af Danmarks Tekniske Universitet og IT Universitetet har alle universiteter en samarbejdsprocent, der er signifikant højere end Copenhagen Business School.

Tabel 5.2.2. Samarbejdstype inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde

SAMARBEJDSSTYPE	N	%	95% KI
Forskningssamarbejde	834	26,09%	[24,04%, 28,13%]
Rekvireret forskning	166	5,18%	[4,04%, 6,32%]
Formel mundtlig rådgivning	808	25,28%	[23,25%, 27,31%]
Formel skriftlig rådgivning	341	10,68%	[9,14%, 12,21%]
Uformel mundtlig rådgivning	602	18,81%	[16,94%, 20,69%]
Uformel skriftlig rådgivning	546	17,09%	[15,28%, 18,90%]
Andet	131	4,11%	[3,20%, 5,02%]
Ved ikke	43	1,36%	[0,84%, 1,88%]

Tabel 5.2.3. Videnssamarbejde inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	41	34,55%	[25,21%, 43,88%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	37	30,00%	[21,60%, 38,40%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	17	19,51%	[10,49%, 28,53%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	29	58,62%	[46,97%, 70,28%]
Digital Kommunikation	26	54,84%	[44,24%, 65,44%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	34	35,85%	[27,18%, 44,52%]
Flerfaglig	210	53,28%	[45,89%, 60,67%]
Historie	31	24,59%	[16,71%, 32,47%]
IT og Humaniora	37	70,59%	[61,44%, 79,73%]
Kønsforskning	12	27,59%	[18,38%, 36,80%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	53	43,48%	[35,67%, 51,29%]
Kunsthistorie og Billedkunst	8	30,00%	[19,51%, 40,49%]
Lingvistik	63	39,44%	[30,90%, 47,98%]
Litteraturvidenskab	4	25,00%	[12,21%, 37,79%]
Medier og Kommunikation	59	28,57%	[22,05%, 35,10%]
Områdestudier	21	20,34%	[13,61%, 27,07%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	385	69,68%	[63,52%, 75,84%]
Psykologi	320	65,77%	[57,98%, 73,55%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	8	50,00%	[35,23%, 64,77%]
Sprogfag: Nordiske sprog	35	25,00%	[18,43%, 31,57%]
Sprogfag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	38	38,33%	[30,55%, 46,12%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	35	41,67%	[32,51%, 50,82%]

5.3 Offentlige myndigheder

Som beskrevet har 46 procent af de humanistiske forskere deltaget i videnssamarbejde med offentlige myndigheder inden for referenceperioden. De mest almindelige aktører inden for denne gruppe er ministerier, regioner og kommuner. Således har 39 procent af forskerne i populationen deltaget i videnssamarbejde med ministerier, regioner og kommuner. Samarbejde med beredskab, forsvar, politi og retsvæsen er ikke så almindeligt (4 procent). Selvom humanistiske forskere oftest samarbejder med offentlige myndigheder i Danmark, er der 13 procent af forskerne, der har haft samarbejde med institutioner relateret til den Europæiske Union.

“I modsætning til andre grupper af aktører er rekvireret forskning og formel skriftlig rådgivning typiske samarbejdsformer med offentlige myndigheder. Således har henholdsvis 11 og 18 procent af forskerne udført rekvireret forskning for eller givet formel skriftlig rådgivning til offentlige myndigheder inden for referenceperioden.”

Forskningssamarbejde og formel mundtlig rådgivning er de mest almindelige samarbejdstyper, når det kommer til videnssamarbejde med offentlige myndigheder. Således har henholdsvis 22 og 23 procent af forskerne i populationen haft disse typer samarbejde med offentlige myndigheder inden for referenceperioden. I modsætning til videnssamarbejde med institutioner inden for uddannelse, sundhed og socialt arbejde er rekvireret forskning og formel skriftlig rådgivning typiske samarbejdsformer med offentlige myndigheder. Således har

henholdsvis 11 og 18 procent af forskerne udført rekvireret forskning for eller givet formel skriftlig rådgivning til offentlige myndigheder inden for referenceperioden.

Inden for IT-Humaniora, Kønsforskning, Pædagogikfagene, Antropologifagene og Arkæologifagene er videnssamarbejde med offentlige myndigheder mest almindeligt. 70 procent af forskere inden for IT-Humaniora har haft samarbejde med offentlige myndigheder inden for referenceperioden. I andre faggrupper, herunder Filosofifagene (30 procent), Kunstfagene (30 procent), Lingvistik (27 procent), Nordiske sprog (26 procent), Litteraturvidenskab (8 procent) er samarbejde ikke på tilsvarende måde almindeligt, og på Latin-Oldgræsk observerer undersøgelsen ingen tilfælde. Der er ingen signifikante forskelle blandt universiteternes med hensyn til samarbejde med offentlige myndigheder.

45,96%

Offentlige myndigheder

Ser man på de enkelte områder, skiller nogle discipliner sig ud. I kategorien for videnssamarbejde med Beredskab (tabel A.4) repræsenterer Kønsforskning 14 procent, Arkæologifagene 13 procent og Teologi-Religion 10 procent. For Kønsforskning og Teologi-Religion har det antageligvis at gøre med de aktuelle politiske diskussioner af køn og religions status, der kalder på samarbejder med beredskab, forsvar, politi eller retsvæsen. For arkæologerne sandsynligvis med udgravningstilladelser, gravrøveri eller produktion af evidens i retssager og lignende.

Tabel 5.3.1. Videnssamarbejde med offentlige myndigheder

AKTØR	N	%	95% KI
Beredskab, forsvar, politi eller retsvæsen	114	3,55%	[2,86%, 4,24%]
Den Europæiske Union	405	12,66%	[11,14%, 14,17%]
Ministerier, regioner eller kommuner	1259	39,37%	[37,16%, 41,58%]

EU-samarbejde (tabel A.5) er mest almindeligt inden for IT-humaniora (29 procent), Kønsforskning (24 procent), Antropologifagene (20 procent), Videnskabsstudier (19 procent), Arkæologifagene (18 procent), mens den store kategori med ministerier, regioner og kommuner (tabel A.6) anføres af IT-Humaniora (76 procent), fulgt af Kønsforskning (48 procent),

Teologi-Religion (47 procent) og Videnskabsstudier (44 procent). Det er værd at bemærke, at de fleste store fag ligger omkring eller over 30 procent, hvorved det kan ses, at denne type samarbejde inddrager mange forskere på tværs af humanioras forskellige fag.

Tabel 5.3.2. Samarbejdstype med offentlige myndigheder

SAMARBEJDSSTYPE	N	%	95% KI
Forskningssamarbejde	711	22,25%	[20,30%, 24,19%]
Rekvireret forskning	367	11,47%	[9,96%, 12,98%]
Formel mundtlig rådgivning	728	22,77%	[20,85%, 24,69%]
Formel skriftlig rådgivning	578	18,08%	[16,27%, 19,89%]
Uformel mundtlig rådgivning	528	16,51%	[14,81%, 18,22%]
Uformel skriftlig rådgivning	477	14,92%	[13,27%, 16,56%]
Andet	83	2,61%	[1,92%, 3,29%]
Ved ikke	37	1,16%	[0,59%, 1,72%]

Tabel 5.3.3. Videnssamarbejde med offentlige myndigheder på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	70	58,18%	[48,50%, 67,86%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	66	53,33%	[44,19%, 62,48%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	39	43,90%	[32,61%, 55,20%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	19	37,93%	[26,45%, 49,41%]
Digital Kommunikation	20	41,94%	[31,43%, 52,44%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	29	30,19%	[21,89%, 38,49%]
Flerfaglig	155	39,34%	[32,11%, 46,58%]
Historie	46	36,07%	[27,27%, 44,86%]
IT og Humaniora	41	79,41%	[71,29%, 87,53%]
Kønsforskning	26	62,07%	[52,07%, 72,07%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	52	42,03%	[34,26%, 49,80%]
Kunsthistorie og Billedkunst	8	30,00%	[19,51%, 40,49%]
Lingvistik	43	26,76%	[19,03%, 34,50%]
Litteraturvidenskab	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Medier og Kommunikation	99	47,96%	[40,74%, 55,17%]
Områdestudier	48	47,46%	[39,11%, 55,80%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	328	59,35%	[52,77%, 65,94%]
Psykologi	236	48,65%	[40,44%, 56,85%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	36	26,32%	[19,64%, 33,00%]
Sprogfag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	51	51,67%	[43,66%, 59,67%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	40	47,92%	[38,64%, 57,19%]

5.4 Interesseorganisationer og andre foreninger

34 procent af de humanistiske forskere har deltaget i videnssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger inden for referenceperioden. Denne gruppe af aktører beskrives ofte som civilsamfundsorganisationer og dækker i vores undersøgelse politiske partier, fagforeninger, erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer samt andre interesseorganisationer og foreninger. Det er specielt aktører inden for Andre interesseorganisationer og foreninger, som flest humanistiske forskere har samarbejde med (24 procent). Færre har haft samarbejde med fagforeninger, erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer (13 procent). Endeligt er samarbejde med politiske partier er ikke så udbredt. Kun 5 procent af forskerne har haft samarbejde med et politisk parti.

“De humanistiske forskeres videnssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger består først og fremmest af forskningssamarbejde, formel mundtlig rådgivning og forskellige former for uformel skriftlig og mundtlig rådgivning.”

De humanistiske forskeres videnssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger består først og fremmest af forskningssamarbejde, formel mundtlig rådgivning og forskellige former for uformel skriftlig og mundtlig rådgivning. Således har mellem 11 og 16 procent af forskerne haft disse typer samarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger. Rekvireret forskning er ikke så almindeligt (3 procent), og det er formel skriftlig rådgivning heller ikke (7 procent). Skriftlig formel rådgivning er ofte forbundet med rekvireret forskning, og det er derfor ikke overraskende, at rådgivning sjældent gives i rapporter og evalueringer.

I samarbejde med politiske partier (tabel A.7) ligger kun tre fag på 10 procent eller derover: Kønsforskning, Teologi-Religion og Videnskabsstudier. Disse fag kan siges at have en naturlig affinitet til eksempelvis kønspolitik, kirkepolitik og forsknings- og uddannelsespolitik. Med hensyn til faglige organisationer (tabel A.8) ligger procentdelen højest hos Kultur- og Pædagogikfagene (25 procent) fulgt af Kønsforskning (24 procent). Underkategorien omfattende andre foreninger (tabel A.9), der bl.a. omfatter NGO'er, kulturelle foreninger etc., ligger som nævnt højest. Her varierer samarbejdsprocenten på tværs af fag.

Samarbejdsprocenten ligger højt (over samarbejdsprocenten for samtlige respondenter) inden for Kønsforskning (48 procent), Antropologifagene (36 procent), Dans-Teater-Musik (34 procent), Områdestudier (32 procent), Videnskabsstudier (31 procent), Mediefagene (29 procent), Psykologi (29 procent), Kulturfagene (28 procent) og Pædagogikfagene (24 procent). Den ligger relativt lavt inden for Filosofifagene (21 procent), Teologi-Religion (20 procent), Lingvistik (15 procent), Nordiske sprog (15 procent), Digital Kommunikation (13 procent), Øvrige sprog (8 procent), Litteraturvidenskab (8 procent), Biblioteks-fagene (7 procent), procent) og Latin-Oldgræsk (0 procent). Der er ingen af universiteterne, der afviger signifikant fra den samlede samarbejdsprocent, og der er ingen signifikante forskelle universiteterne imellem.

Tabel 5.4.1. Vidensssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger

AKTØR	N	%	95% KI
Politiske partier	173	5,43%	[4,40%, 6,45%]
Fagforeninger samt erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer	418	13,07%	[11,47%, 14,67%]
Andre interesseorganisationer og foreninger	783	24,49%	[22,51%, 26,47%]

Tabel 5.4.2. Samarbejdstype med interesseorganisationer og andre foreninger

SAMARBEJDSSTYPE	N	%	95% KI
Forskningssamarbejde	357	11,17%	[9,63%, 12,70%]
Rekvireret forskning	93	2,90%	[2,09%, 3,71%]
Formel mundtlig rådgivning	522	16,33%	[14,63%, 18,03%]
Formel skriftlig rådgivning	215	6,72%	[5,54%, 7,91%]
Uformel mundtlig rådgivning	440	13,77%	[12,15%, 15,38%]
Uformel skriftlig rådgivning	380	11,90%	[10,37%, 13,42%]
Andet	73	2,27%	[1,69%, 2,86%]
Ved ikke	107	3,35%	[2,48%, 4,22%]

Tabel 5.4.3. Vidensssamarbejde med interesseorganisationer og andre foreninger på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	48	40,00%	[30,38%, 49,62%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	35	28,33%	[20,07%, 36,59%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	13	14,63%	[6,59%, 22,68%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	17	34,48%	[23,23%, 45,73%]
Digital Kommunikation	11	22,58%	[13,68%, 31,48%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	23	24,53%	[16,75%, 32,30%]
Flerfaglig	133	33,61%	[26,61%, 40,60%]
Historie	40	31,15%	[22,67%, 39,63%]
IT og Humaniora	18	35,29%	[25,70%, 44,89%]
Kønsforskning	25	58,62%	[48,47%, 68,77%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	55	44,93%	[37,09%, 52,76%]
Kunsthistorie og Billedkunst	7	25,00%	[15,09%, 34,91%]
Lingvistik	32	19,72%	[12,77%, 26,67%]
Litteraturvidenskab	3	16,67%	[5,65%, 27,68%]
Medier og Kommunikation	82	39,80%	[32,73%, 46,86%]
Områdestudier	41	40,68%	[32,47%, 48,89%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	243	43,87%	[37,22%, 50,52%]
Psykologi	162	33,33%	[25,59%, 41,07%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	16	11,84%	[6,94%, 16,74%]
Sprogfag: Øvrige sprog	9	20,00%	[9,33%, 30,67%]
Teologi og Religionsvidenskab	23	23,33%	[16,56%, 30,11%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	36	43,75%	[34,54%, 52,96%]

5.5 Kulturinstitutioner og religiøse institutioner

Som beskrevet har 27 procent af de humanistiske forskere deltaget i videnssamarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner inden for referenceperioden. De mest almindelige aktører herunder er museer, biblioteker og arkiver. Således har 23 procent af forskerne samarbejdet med disse aktører. Historisk set har museer, biblioteker og arkiver været nogle af de mest udbredte samarbejdspartnere for humanistiske forskere. Og det er de stadig. Især på Kunstfagene, Arkæologifagene, Historie og Litteraturvidenskab er sådanne samarbejder udbredt, med hhv. 75, 75, 46 og 42 procent af respondenterne. Men det er værd at bemærke, at de på humaniora som helhed er blevet overhalet af uddannelsesinstitutioner (afsnit 5,2), ministerier, regioner og kommuner (afsnit 5,3) samt interesseorganisationer og foreninger (afsnit 5,4). Samarbejde med teatre, koncerthuse, spillesteder, udøvende kunstnere og musikere er ikke almindeligt på humaniora som helhed og er stort set begrænset til de relevante fag, som Dans-Teater-Musik (59 procent), Kunstfagene (25 procent), Øvrige sprog (24 procent) og Nordiske Sprog (14 procent).

“Historisk set har museer, biblioteker og arkiver været nogle af de mest almindelige samarbejdspartnere for humanistiske forskere. Men de er blevet overhalet af uddannelsesinstitutioner, interesseorganisationer og andre foreninger samt ministerier, regioner og kommuner.”

Som med de forudgående aktørgrupper er forskningssamarbejde, formel mundtlig rådgivning og uformel mundtlig og skriftlig rådgivning de mest almindelige former for videnssamarbejde for kulturinstitutioner. Således har mellem 10 og 14 procent af de humanistiske forskere haft én eller flere af disse typer samarbejde med aktører inden for denne gruppe. Rekvireret forskning og formel skriftlig rådgivning er ikke så almindelige. Kun henholdsvis 3 og 6 procent af forskerne har udført rekvireret forskning og givet formel skriftlig rådgivning til kulturinstitutioner.

27,38%

Kulturinstitutioner og religiøse institutioner

Deltagelse i videnssamarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner som helhed varierer på tværs af fag. Samarbejdsprocenten ligger relativt højt på Kunstfagene (80 procent), Arkæologifagene (75 procent), Dans-Teater-Musik (66 procent), Teologi-Religion (55 procent), Historie (49 procent), Kulturfagene (45 procent) og Nordiske sprog (43 procent). Forskere fra disse fag har også historisk haft tæt samarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner. Arkæologer har haft samarbejde med museer, teologer med kirker og historikere med arkiver. Samarbejdsprocenten ligger relativt lavt på Psykologi (10 procent), IT-Humaniora (12 procent), Pædagogikfagene (12 procent), Lingvistik (13 procent) og Videnskabsstudier (15 procent).

Hvad angår samarbejde med teatre etc. (tabel A.11) er det ikke overraskende, at Dans-Teater-Musik topper med 58 procent, mens andre

Tabel 5.5.1. Videnssamarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner

AKTØR	N	%	95% KI
Museer, biblioteker eller arkiver	729	22,82%	[21,16%, 24,47%]
Teatre, koncerthuse, spillesteder, udøvende kunstnere eller musikere	229	7,15%	[6,17%, 8,13%]
Kirker eller religiøse foreninger	150	4,70%	[3,93%, 5,47%]

fag med nævneværdigt samarbejde omfatter Kunstfagene (25 procent), Øvrige sprog (24 procent) og Nordiske sprog (14 procent.) Samarbejdet med museer, biblioteker og arkiver (tabel A.10) anføres som nævnt af Arkæologifagene og Kunstfagene (75 procent), men også fag som Historie (46 procent), Litteraturvidenskab (42 procent), Kulturfagene (39 procent)

og Nordiske sprog (38 procent) har betragteligt samarbejde med denne kategori. Mange fag ligger over 20 procent i denne samarbejdskategori. Hvad angår samarbejde med "religiøse institutioner" (tabel A.12) står Teologi-Religion for de fleste interaktioner (43 procent) efterfulgt af Kunstfagene (15 procent), Filosofifagene (11 procent) og Dans-Teater-Musik (10 procent).

Tabel 5.5.2. Samarbejdstype med kulturinstitutioner og religiøse institutioner

SAMARBEJDSSTYPE	N	%	95% KI
Forskningssamarbejde	376	11,76%	[10,47%, 13,04%]
Rekvireret forskning	104	3,24%	[2,57%, 3,92%]
Formel mundtlig rådgivning	433	13,54%	[12,21%, 14,88%]
Formel skriftlig rådgivning	177	5,55%	[4,69%, 6,40%]
Uformel mundtlig rådgivning	350	10,96%	[9,75%, 12,17%]
Uformel skriftlig rådgivning	307	9,62%	[8,47%, 10,76%]
Andet	95	2,97%	[2,37%, 3,57%]
Ved ikke	44	1,39%	[0,88%, 1,90%]

Tabel 5.5.3. Videnssamarbejde med kulturinstitutioner og religiøse institutioner på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	24	20,00%	[12,15%, 27,85%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	93	75,00%	[67,06%, 82,94%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	26	29,27%	[18,91%, 39,62%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	32	65,52%	[54,27%, 76,77%]
Digital Kommunikation	15	32,26%	[22,30%, 42,21%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	23	24,53%	[16,75%, 32,30%]
Flerfaglig	126	31,97%	[25,06%, 38,88%]
Historie	63	49,18%	[40,03%, 58,33%]
IT og Humaniora	6	11,76%	[5,30%, 18,23%]
Kønsforskning	10	24,14%	[15,32%, 32,96%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	55	44,93%	[37,09%, 52,76%]
Kunsthistorie og Billedkunst	22	80,00%	[70,84%, 89,16%]
Lingvistik	20	12,68%	[6,86%, 18,49%]
Litteraturvidenskab	7	41,67%	[27,10%, 56,23%]
Medier og Kommunikation	65	31,63%	[24,92%, 38,35%]
Områdestudier	21	20,34%	[13,61%, 27,07%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	68	12,26%	[7,86%, 16,65%]
Psykologi	48	9,91%	[5,01%, 14,81%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	5	33,33%	[19,40%, 47,26%]
Sprogfag: Nordiske sprog	60	43,42%	[35,90%, 50,94%]
Sprogfag: Øvrige sprog	18	40,00%	[26,93%, 53,07%]
Teologi og Religionsvidenskab	54	55,00%	[47,03%, 62,97%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	12	14,58%	[8,03%, 21,14%]

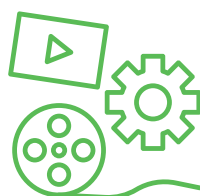
Deltagelse i videnssamarbejde med kulturinstitutioner varierer kun marginalt på tværs af universiteter. Det er kun Copenhagen Business School, der med 11 procent afviger fra populationens samlede samarbejdsprocent på 27. Der er dog forskelle universiteterne imellem. På alle universiteter med undtagelse af Danmarks Tekniske Universitet og IT Universitet ligger samarbejdsprocenten således signifikant over samarbejdsprocenten på Copenhagen Business School. Samarbejdsprocenten på Københavns Universitet ligger også signifikant over samarbejdsprocenten på Danmarks Tekniske Universitet.

5.6 Medie-, produktions- og servicevirksomheder

Som beskrevet har 27 procent af de humanistiske forskere deltaget i videnssamarbejde med aktører inden for medie-, produktions-, og servicevirksomheder inden for en referencerperiode på tre år. Denne gruppe af aktører udgør den mindste i undersøgelsen, hvilket indikerer, at den primære efterspørgsel på humanistisk forskning ikke hidrører fra det private erhvervsliv. Det er dog ikke helt entydigt, da brancheopdelingen ikke nødvendigvis svarer til en sektoropdeling. Der kan fx godt være private uddannelsesinstitutioner, eller offentlige medievirksomheder for den sags skyld. Inden for denne branche finder samarbejde sted først og fremmest med aktører inden for forlag og medieproduktion (22 procent), og i mindre grad inden for bygge- og anlæg (4 procent) samt servicefagene (3 procent).

De humanistiske forskeres videnssamarbejde med aktører inden for medie-, produktions-, og servicevirksomheder består først og fremmest i formel mundtlig rådgivning og uformel

mundtlig og skriftlig rådgivning. Mellem 11 og 12 procent af forskerne har således haft disse typer samarbejde med denne gruppe af aktører. Forskningssamarbejde og formel skriftlig rådgivning er mindre udbredt (7 procent). Som med de forudgående aktørgrupper er rekvireret forskning den mindst almindelige type samarbejde. Kun 2 procent af forskerne har udført rekvireret forskning for medie-, produktions- eller servicevirksomheder.

26,59%

Medie-, produktions- og servicevirksomhed

Angående samarbejde med produktionsvirksomheder (tabel A.13) ligger samtlige fag under ti procent med undtagelse af Videnskabsstudier (14 procent) og Digital Kommunikation (10 procent). Angående samarbejde med "servicefagene" (tabel A.15) står Mediefagene og de Flerfaglige fag (7 procent).

Den vigtigste underkategori er samarbejde med medievirksomheder (tabel A.14), der er mest almindeligt på Litteraturvidenskab (50 procent), Arkæologifagene (38 procent), Historie (38 procent), Mediefagene (35 procent), Teologi-Religion (35 procent), Dans-Teater-Musik (34 procent), Latin-Oldgræsk (33 procent), Øvrige sprogfag (32 procent) samt Kulturfagene (29 procent). På Litteraturvidenskab kan videnssamarbejde fx være med forlag omkring bogserier, undervisningsmateriale, bogudgivelser eller litterære festivaler. På Historie kunne det fx være med medievirksomheder omkring produktion af historiske dokumentarfilm. For alle de nævnte discipliner gælder, at de regelmæssigt udgiver monografier og redigerede

Tabel 5.6.1. Videnssamarbejde med for medie-, produktions-, og servicevirksomheder

AKTØR	N	%	95% KI
Produktion: Bygge og anlæg, industri, forsyning, etc.	139	4,36%	[3,50%, 5,22%]
Forlag og medieproduktion: Forlag, filmproduktion, tv, radio eller musik	697	21,80%	[20,01%, 23,60%]
Service: Ejendomshandel og udlejning, erhvervsservice, rådgivning, etc.	95	2,97%	[2,23%, 3,71%]

antologier, der ofte tager form gennem samarbejde med forlagsvirksomheder, ligesom udbredelsen af bogproduktion og undervisningsmateriale ofte foregår gennem samarbejde om uddannelse, debatarrangementer, foredrag m.m. Videnssamarbejde med denne aktørgruppe er mindst almindeligt på Videnskabsstudier (2 procent) IT-Humaniora (9 procent),

Områdestudier (10 procent) og Psykologi (14 procent). De øvrige fag ligger mellem 15 og 30 procent, så alt i alt er det en samarbejdsform, der inddrager et betragteligt antal humanister. På ITU ligger samarbejdsprocenten højt relativt til den samlede procentsats. Der er ingen af de andre universiteter, der afviger signifikant fra denne.

Tabel 5.6.2. Samarbejdstype med medie-, produktions-, og servicevirksomheder

SAMARBEJDSSTYPE	N	%	95% KI
Forskningssamarbejde	234	7,31%	[6,19%, 8,44%]
Rekvireret forskning	75	2,34%	[1,72%, 2,97%]
Formel mundtlig rådgivning	344	10,75%	[9,41%, 12,09%]
Formel skriftlig rådgivning	219	6,86%	[5,79%, 7,94%]
Uformel mundtlig rådgivning	388	12,15%	[10,71%, 13,58%]
Uformel skriftlig rådgivning	342	10,69%	[9,35%, 12,03%]
Andet	80	2,49%	[1,86%, 3,11%]
Ved ikke	60	1,87%	[1,23%, 2,52%]

Tabel 5.6.3. Samarbejde med medie-, produktions-, og servicevirksomheder på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	33	27,27%	[18,53%, 36,02%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	56	45,00%	[35,88%, 54,12%]wv
Biblioteks- og Informationsvidenskab	20	21,95%	[12,53%, 31,37%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	17	34,48%	[23,23%, 45,73%]
Digital Kommunikation	15	32,26%	[22,30%, 42,21%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	20	20,75%	[13,43%, 28,08%]
Flerfaglig	120	30,33%	[23,52%, 37,14%]
Historie	55	42,62%	[33,57%, 51,68%]
IT og Humaniora	6	11,76%	[5,30%, 18,23%]
Kønsforskning	13	31,03%	[21,50%, 40,57%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	45	36,23%	[28,66%, 43,80%]
Kunsthistorie og Billedkunst	8	30,00%	[19,51%, 40,49%]
Lingvistik	36	22,54%	[15,24%, 29,84%]
Litteraturvidenskab	8	50,00%	[35,23%, 64,77%]
Medier og Kommunikation	82	39,80%	[32,73%, 46,86%]
Områdestudier	16	15,25%	[9,25%, 21,26%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	114	20,65%	[15,22%, 26,07%]
Psykologi	83	17,12%	[10,93%, 23,30%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	5	33,33%	[19,40%, 47,26%]
Sprogfag: Nordiske sprog	36	26,32%	[19,64%, 33,00%]
Sprogfag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	35	35,00%	[27,36%, 42,64%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	14	16,67%	[9,75%, 23,59%]

5.7 Andre aktører

I spørgeskemaet gav vi mulighed for at indtaste aktører, der ikke var blandt svarkategorierne. De fleste af de indtastede aktører faldt under de eksisterende kategorier, men der dukkede også en håndfuld nye op. De nye aktører dækker en række offentlige myndigheder, herunder parlamenter og regeringer i forskellige lande og offentlige råd som fx Sprognævnet. De nye aktører dækker også en række foreninger, herunder fonde og internationale organisationer, som fx FN.

“Andre aktører dækker en række offentlige myndigheder, herunder parlamenter og regeringer i forskellige lande og offentlige råd som fx Sprognævnet. De nye aktører dækker også en række foreninger, herunder fonde og internationale organisationer som fx FN.”

5.8 Sammenfatning

Undersøgelsen af humanistiske forskeres samarbejde med eksterne interessenter dokumenterer en række forskellige samarbejdsformer eller ”samarbejdsstile”. Undersøgelsen viser, hvordan en række fag har traditionelle og privilegerede samarbejdspartnere, som de indgår i tæt forbindelse med. Det gælder fx de æstetiske fag – litteratur-, kunst-, teater-, film- og musikvidenskab osv. – der samarbejder med de tilsvarende kunstarters institutioner: de kunstneriske uddannelser, forlag, udstillingssteder, teatre, filmselskaber, orkestre osv. Det gælder ligeledes Pædagogikfagernes samarbejde med uddannelsesinstitutioner; Psykologi med sundheds- og behandlingssystemet; Historie, Antropologi- og Arkæologifagene med museer og kulturinstitutioner; Sprogfag og Områdestudier med ambassader, kultur- og andre institutioner med tilknytning

til de pågældende sprog og områder, osv. Disse sammenhænge dokumenterer, hvordan humanistiske discipliner har forskellige offentligheder og profiler, som ikke udtømmende kan beskrives ved hjælp af en endimensional indikator for videnssamarbejde, der fx dokumenterer viden- og teknologioverførsel eller tilskudsfinansieret forskningssamarbejde. En stor del af de samarbejdsformer, som nærværende undersøgelse kortlægger, består af samarbejde uden formaliserede aftaler eller kontrakter for intellektuelle ophavsrettigheder. For det meste er sådanne samarbejder baseret på større eller mindre interessefælleskab mellem de samarbejdende aktører med diverse ikke-finansielle bidrag.

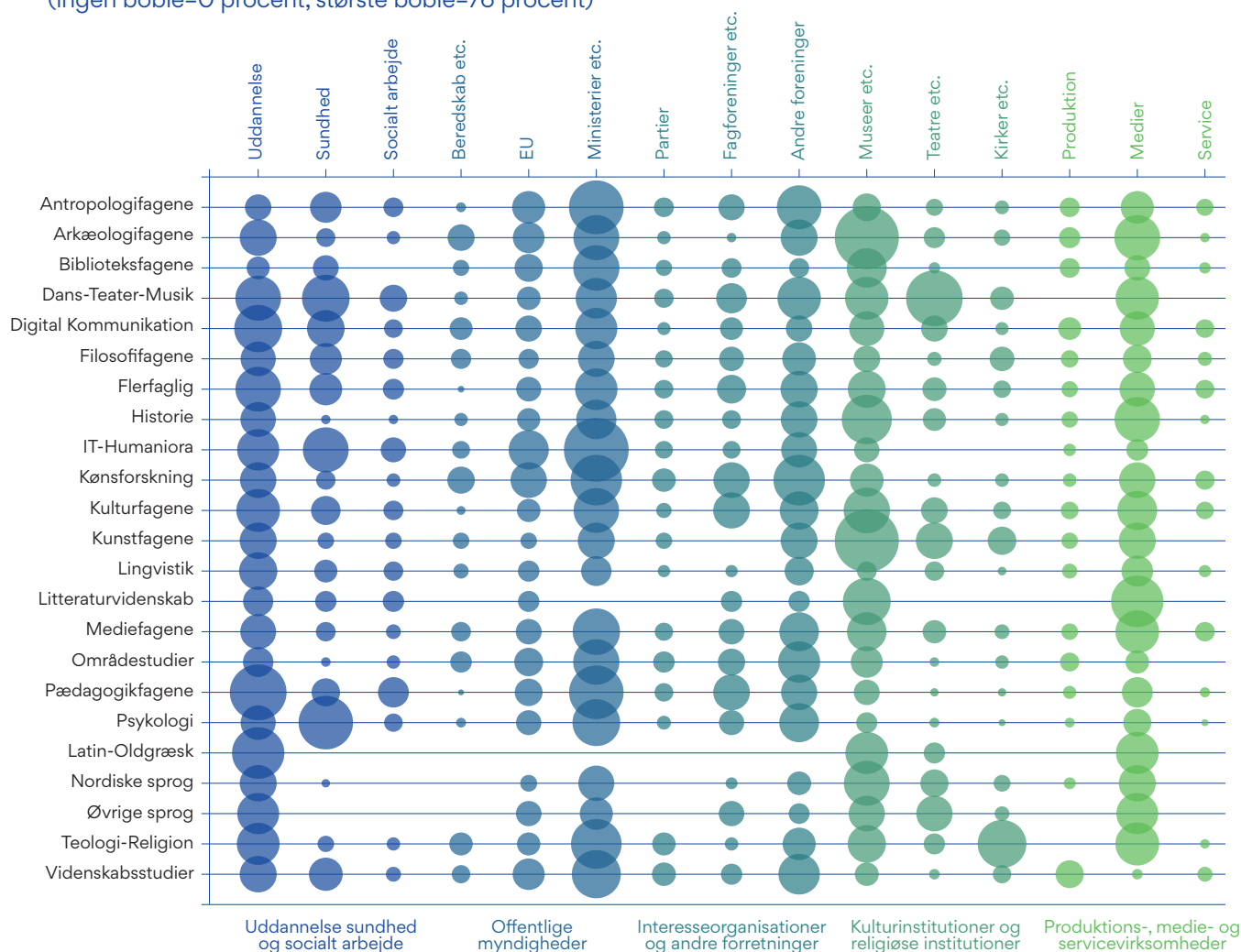
Konfigurationen af videnssamarbejde er lokal og i nogen grad specifik på grund af fagenes historik, genstandsfelter og forankring i samfundet. Kunstfagernes samarbejdsformer med kulturinstitutioner kan fx ikke uden videre sammenlignes med Psykologi og Pædagogikfagernes position i sundhed- eller uddannelsessamarbejde. Samarbejdsstile kan variere stærkt mellem fag. Lad os tage et par eksempler. Ser man på Latin-Oldgræsk, så ligger faget lavt på indikatorer som samarbejde med interesseorganisationer og offentlige myndigheder – men ligger til gengæld næsthøjest i samarbejde med uddannelser og ligger også højt i samarbejde med medievirksomheder. Det skyldes antageligvis fagets forbindelse til de gammelsproglige linjer i gymnasieuddannelserne og dets medvirken i udgivelser af klassiske tekster. Faget er det mindste af de undersøgte, men udviser altså sin helt egen samarbejdsprofil, hvis karakter ikke umiddelbart lader sig sammenligne med andre fag.

Et andet lille fag er Kønsforskning, der med sit stærkt politiserede emne ligger højt i samarbejde med politiske partier, fagforeninger, interesseorganisationer og forlag etc. men til gengæld lavere i forhold til kirker, museer, teatre osv. Et eksempel på en større faggruppe kunne være Antropologifagene, der i modsætning til Latin-Oldgræsk ligger relativt lavt i samarbej-

Figur 5.8.1. Deltagelse i videnssamarbejde med forskellige aktører på tværs af fag

(jf. tabel A.1 til A.15 i appendiks)

(ingen boble=0 procent, største boble=76 procent)

de med uddannelserne og omkring middel i samarbejdet med sundhedssektoren – men som til gengæld ligger højt i samarbejdet med offentlige myndigheder og EU. Arkæologi- og Kunstfagene er beslægtede, for så vidt som de begge ligger helt i top hvad angår museums-samarbejde, hvad der næppe kan overraske nogen, men til gengæld har de hhv. lavt og højt samarbejde med kirker og teatre etc., og omvendt hhv. relativt højt og lavt samarbejde med bygge- og anlæg. En nøjere analyse vil antagelig vise relativt specifikke samarbejdsstile for hvert enkelt faggruppe.

En anden dimension er de forskellige typer af forskningsbaseret rådgivning. Uformel rådgivning står stærkt i forhold til medievirksomheder, interesseorganisationer og foreninger, mens mere formel rådgivning, især mundtligt, står stærkere i forhold til kulturinstitutioner, sundheds- og uddannelsessektoren samt offentlige

myndigheder. Alle rådgivningskategorier er aktive på tværs af institutionerne, hvorfor der er mere tale om en gradsforskel end en kategori-forskel. Direkte forskningssamarbejde står svagt i forhold til medievirksomheder etc. (7 procent), men stærkere for interesseorganisationer og foreninger (11 procent), kultur- og religiøse institutioner (12 procent), og decideret stærkt i relation til offentlige myndigheder (22 procent) og uddannelses-, sundheds- og den sociale sektor (26 procent).

Det tegner et billede af samarbejdsprofiler, der er forskellige i forhold til de eksterne samarbejdspartnere, hvor mindre formaliserede og løsere koblede ad hoc-samarbejdstyper karakteriserer de førstnævnte partnere, mens en større vægt på formaliserede samarbejder over længere tid karakteriserer især forholdet til uddannelses- og sundhedsinstitutioner samt andre offentlige myndigheder.

6. Konklusion og diskussion

Denne kortlægning dokumenterer, at humanistiske universitetsforskere i betragteligt omfang deltager aktivt i vidensformidling. Således har 90 procent af forskerne deltaget i vidensformidling inden for en referenceperiode på et år. De mest almindelige former for vidensformidling er foredrag, interview og indlæg i aviser og magasiner, men debatter og vidensformidling på hjemmesider, blogs og sociale medier er efterhånden ligeledes udbredt. Således har 45 procent af forskerne formidlet forskning på online medier inden for referenceperioden. Deltagelsesprocenten varierer på tværs af discipliner, og det samme gør formidlingsformer. Man kan således tale om forskellige formidlingsstile på de enkelte fag. Der er få signifikante forskelle i forskernes deltagelse i vidensformidling på tværs af universiteter.

Ligeledes dokumenterer rapporten, hvordan humanistiske universitetsforskere aktivt deltager i videnssamarbejde. Således har 82 procent af forskerne deltaget i videnssamarbejde inden for en referenceperiode på tre år. Humanistiske forskere har især samarbejde med uddannelsessektoren, sundhedssektoren og den sociale sektor, offentlige myndigheder, interesseorganisationer og andre foreninger og kulturinstitutioner samt medievirksomheder.

Videnssamarbejde består oftest af forsknings-samarbejde, formel mundtlig rådgivning og uformel mundtlig og skriftlig rådgivning. Rekvireret forskning og formel skriftlig rådgivning er mindre udbredt. Der er signifikante variationer i deltagelsesprocenten på tværs af fag, og der er ligeledes interessante variationer i, hvilke aktører der samarbejdes med. Forskellige humanistiske fag orienterer sig med andre ord mod forskellige brancher, og man kan tale om forskellige samarbejdsstile på de forskellige fag. Ligesom med vidensformidling er der meget få signifikante forskelle på universiteternes videnssamarbejde, hvilket i sig selv er et vigtigt fund: de interessante forskelle i formidlings- og samarbejdsstile ligger mellem fag, ikke mellem universiteter.

Sammenligner man fag på tværs af vidensformidling og videnssamarbejde, er det bemærkelsesværdigt, at ingen fag ligger under 80 procent angående formidling, og ingen under 64 procent angående samarbejde. Nogle fag ligger højt i begge kategorier, såsom Dans-Teater-Musik (hhv. 100 og 97 procent), Kunstfagene (hhv. 100 og 90 procent) og Arkæologifagene (95 procent i begge kategorier). Andre fag ligger højt på den ene parameter, men relativt lavt på den anden. Fx ligger fag som Latin-Oldgræsk og Litteraturvidenskab på 92 procent vidensformidling men kun 67 procent videnssamarbejde. Filosofifagene har en lignende profil. Andre fag ligger lavere i begge kategorier, som fx Biblioteks-fagene (hhv. 83 og 71 procent). Det er værd at minde om, at det, der opgøres, er antal formidlings- og samarbejdsaktive forskere – ikke hyppigheden af samarbejdet. Men givet dette forbehold peger resultaterne på, at fag også kan have forskellige profiler på tværs af formidlings- og samarbejdsstile. Nogle fag formidler relativt mere og samarbejder relativt mindre, osv.

Rapporten tegner med 1.331 besvarelser et unikt billede af den humanistiske forsknings interaktioner med det omgivende samfund, herunder det private erhvervsliv, den offentlige sektor og civilsamfundet. Det er ikke formålet med undersøgelsen at estimere, hvilken økonomisk værdi den humanistiske forskning skaber i samfundet eller hvilke forandringer, de humanistiske discipliner skaber hos samarbejdspartnerne. På samme måde som et patent eller en spin-out-virksomhed ikke siger noget om realiseringen af værdi, men om de betingelser der skal være til stede for at skabe værdi, dokumenterer denne kortlægning de betingelser, der skal være til stede for, at samfundet får nytte af den humanistiske forskning. Disse betingelser omfatter en lang række transaktioner, der ikke typisk registreres i anvendte bibliometriske databaser eller kommerialiseringstatistik. Antallet af produktive interaktioner som medietilstedeværelse, offentlige optrædener, deltagelse i forskningsbaseret rådgivning og samarbejde

med aktører i samfundet, som denne rapport dokumenterer, giver et billede af en åben, formidlingsvenlig og samarbejdsorienteret humanistisk forskning, hvor det er en jævnlig aktivitet for det store flertal af forskere at indgå i formidling og samarbejde.

Tillige indikerer rapporten, at der ikke nødvendigvis er et modsætningsforhold mellem videnskabelig produktivitet og samfundsmæssig formidling og samarbejde. Undersøgelsen er baseret på svar fra forskere med publikationer i BFI-indekserede tidsskrifter, bogserier og konferencaserier. Således har alle adspurgte forskere i denne rapport over en periode publiceret anerkendt, fagfællebedømt forskning – samtidig med at de har været engageret i omfattende formidlings- og vidensspredningsaktiviteter. Med hensyn til fremadrettet at sikre universiteternes bidrag til samfundet, erhvervslivet og kulturlivet lægger disse resultater op til at overveje, hvordan vidensformidling og videnssamarbejde kan anerkendes og meriteres. Modsætningsvis er det i dag primært forskernes videnskabelige publikationer i BFI-indekserede tidsskrifter, bogserier eller konferencaserier, der er meritgivende. Samtidig dokumenterer nærværende undersøgelse et behov for bedre og mere balancerede analyser af forskningsoutput og aktivitetskategorier, end der er grundlag for at vurdere i de eksisterende indikatorer.

Referencer

- Benneworth, P. (2015). "Tracing how arts and humanities research translates, circulates and consolidates in society.. How have scholars been reacting to diverse impact and public value agendas?" *Arts and humanities in higher education* 14(1): 45-60.
- Bozeman, B. & Sarewitz, D. (2011). "Public value mapping and science policy evaluation." *Minerva* 49(1): 1-23.
- Budtz Pedersen, D. (2016). "Integrating social sciences and humanities in interdisciplinary research." *Palgrave Communications* 2: 16036.
- Budtz Pedersen, D., Collin, F. & Stjernfelt, F. (2018). *Kampen om mennesket: Forskellige menneskebilleder og deres grænsestrid*. Hans Reitzel.
- Budtz Pedersen, D., Grønvad, J. & Hvidtfeldt, R. (2017). *Analysing co-creation in theory and in practice – A systemic review of the SSH impact literature*. ACCOMPLISSH WP2 THEMATIC REPORT, 2017.
- Budtz Pedersen, D. & Stjernfelt, F. (2016). *Kortlægning af dansk humanistisk forskning*. Hans Reitzels Forlag. København.
- Budtz Pedersen, D., Stjernfelt, F. & Køppe, S. (2015). *Kampen om disciplinerne. Viden og videnskabelighed i humanistisk forskning*. Hans Reitzels Forlag. København.
- CBS & DEA. (2017). *University researchers' engagement with industry, the public sector and society: Results from a 2017 survey of university researchers in Denmark*. København.
- DEA. (2014). *University researchers' collaboration with industry and the public sector: A survey of university researchers in Denmark*. København.
- Emmeche, C., Budtz Pedersen, D. & Stjernfelt, F. (2016). *Mapping Frontier Research in the Humanities*. Bloomsbury. London. Oxford. New York.
- Etzkowitz, H. & Leydesdorff, L. (2000). "The dynamics of innovation: from National Systems and "Mode 2" to a Triple Helix of university-industry-government relations" *Research policy* 29(2): 109-123.
- Etzkowitz, H. (2015). "Making a humanities town: knowledge-infused clusters, civic entrepreneurship and civil society in local innovation systems." *Triple Helix* 2(1): 1.
- Goddard, J. (2009). *Re-inventing the civic university*. Nesta.
- Gulbrandsen, M. & Aanstad, S. (2015). "Is innovation a useful concept for arts and humanities research?" *Arts and Humanities in Higher Education* 14(1): 9-24.
- Kalton, G. (1983). *Introduction to Survey Sampling*. Quantitative Applications in the Social Sciences 35. Sage Publications.
- Phipps, D.J. & Shapson, S. (2009). "Knowledge mobilisation builds local research collaborations for social innovation." *Evidence & Policy: A journal of research, debate and practice* 5(3): 211-227.
- Sivertsen, G. (2018). "Frameworks for the understanding and evaluation of the societal impact of research in the humanities." Upubliceret manuskript. Online version.
- Aagaard, K. (2011). *Kampen om basismidlerne: Historisk institutionel analyse af basisbevillingsmodellens udvikling på universitetsområdet i Danmark*. Ph.d.-afhandling. Aarhus Universitet.
- Aaslestad, P. (2006). THEMATIC REPORT: *The Humanities as a Source of Creativity and Innovation. Humanities in the European Research Area (HERA)*.

Om forfatterne

Lasse Gøhler Johansson er videnskabelig assistent på Aalborg Universitet København. Han er uddannet sociolog fra Københavns Universitet i 2013. I forbindelse med sin ansættelse på Humanomics Research Centre har Lasse været gæsteforsker ved Department of Sociology på University of Michigan i Ann Arbor og ved Department of Sociology på Harvard University. Han har bidraget til *Kampen om disciplinerne* (2015), *Kortlægning af dansk humanistisk forskning* (2016) og *Mapping Frontier Research in the Humanities* (2017). Lasse specialiserer sig i videnskabshistorie og -sociologi med særligt fokus på de humanistiske og samfundsvidenskabelige fag i Danmark.

David Budtz Pedersen er professor med særlige opgaver på Aalborg Universitet København. Han er sammen med Frederik Stjernfelt leder af forskningscenteret Humanomics Research Centre. Er medudgiver af bøgerne *Kampen om disciplinerne* (2015), *Kortlægning af dansk humanistisk forskning* (2016), *Mapping Frontier Research in Humanities* (2017) og *Kampen om mennesket* (2018). Han er forskningspolitisk rådgiver for den danske regering, EU Kommissionen, fonde og udenlandske regeringer og universiteter.

Frederik Stjernfelt er professor i semiotik, idehistorie og videnskabsteori på Aalborg Universitet København og sammen med David Budtz Pedersen leder af Humanomics Research Centre. Er medudgiver af bøgerne *Kampen om disciplinerne* (2015), *Kortlægning af dansk humanistisk forskning* (2016), *Mapping Frontier Research in Humanities* (2017) og *Kampen om mennesket* (2018). Har publiceret bl.a. *Diagrammatology* (2007), *Natural Propositions* (2014), *MEN — ytringsfrihedens historie i Danmark* (med J. Mchangama, 2016). Under udgivelse er *Dit opslag er blevet fjernet. Techgiganter og ytringsfrihed* (med A.M. Lauritzen). Kritiker ved Weekendavisen.

Appendiks

Dette appendiks indeholder 15 tabeller over videnssamarbejde med de enkelte eksterne aktører. Hver tabel angiver antallet og andelen af forskere inden for de enkelte fag, der har haft samarbejde med pågældende aktør.

Tabel A.1. Videnssamarbejde med grundskoler, gymnasier, erhvervsskoler, etc. på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	15	12,73%	[6,18%, 19,27%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	31	25,00%	[17,06%, 32,94%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	9	9,76%	[3,00%, 16,51%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	19	37,93%	[26,45%, 49,41%]
Digital Kommunikation	20	41,94%	[31,43%, 52,44%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	22	22,64%	[15,08%, 30,21%]
Flerfaglig	149	37,70%	[30,53%, 44,88%]
Historie	29	22,95%	[15,25%, 30,65%]
IT og Humaniora	17	32,35%	[22,96%, 41,74%]
Kønsforskning	10	24,14%	[15,32%, 32,96%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	43	34,78%	[27,28%, 42,28%]
Kunsthistorie og Billedkunst	7	25,00%	[15,09%, 34,91%]
Lingvistik	43	26,76%	[19,03%, 34,50%]
Litteraturvidenskab	3	16,67%	[5,65%, 27,68%]
Medier og Kommunikation	49	23,47%	[17,35%, 29,59%]
Områdestudier	17	16,95%	[10,68%, 23,22%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	325	58,71%	[52,11%, 65,31%]
Psykologi	109	22,52%	[15,67%, 29,38%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	8	50,00%	[35,23%, 64,77%]
Sprogfag: Nordiske sprog	35	25,00%	[18,43%, 31,57%]
Sprogfag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	33	33,33%	[25,78%, 40,88%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	21	25,00%	[16,96%, 33,04%]

Tabel A.2. Vidensssamarbejde med hospitaler, læger, tandlæger, fysioterapeuter, psykologer, etc. på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	22	18,18%	[10,61%, 25,75%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	8	6,67%	[2,09%, 11,24%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	11	12,20%	[4,75%, 19,64%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	20	41,38%	[29,72%, 53,03%]
Digital Kommunikation	12	25,81%	[16,49%, 35,12%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	18	18,87%	[11,80%, 25,94%]
Flerfaglig	78	19,67%	[13,78%, 25,56%]
Historie	2	1,64%	[0,00%, 3,96%]
IT og Humaniora	20	38,24%	[28,48%, 47,99%]
Kønsforskning	3	6,90%	[1,67%, 12,12%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	20	15,94%	[10,18%, 21,71%]
Kunsthistorie og Billedkunst	1	5,00%	[0,01%, 9,99%]
Lingvistik	16	9,86%	[4,65%, 15,07%]
Litteraturvidenskab	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Medier og Kommunikation	15	7,14%	[3,42%, 10,86%]
Områdestudier	2	1,69%	[0,00%, 3,85%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	82	14,84%	[10,08%, 19,60%]
Psykologi	263	54,05%	[45,87%, 62,23%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	2	1,32%	[0,00%, 3,04%]
Sprogfag: Øvrige sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	5	5,00%	[1,51%, 8,49%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	17	20,83%	[13,29%, 28,37%]

Tabel A.3. Vidensssamarbejde med børnehaver, fritidsklubber, plejehjem, etc. på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	9	7,27%	[2,17%, 12,37%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	4	3,33%	[0,04%, 6,62%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	7	13,79%	[5,63%, 21,95%]
Digital Kommunikation	3	6,45%	[1,22%, 11,68%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	7	7,55%	[2,77%, 12,32%]
Flerfaglig	32	8,20%	[4,13%, 12,26%]
Historie	2	1,64%	[0,00%, 3,96%]
IT og Humaniora	6	11,76%	[5,30%, 18,23%]
Kønsforskning	1	3,45%	[0,00%, 7,21%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	9	7,25%	[3,16%, 11,33%]
Kunsthistorie og Billedkunst	1	5,00%	[0,01%, 9,99%]
Lingvistik	11	7,04%	[2,57%, 11,51%]
Litteraturvidenskab	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Medier og Kommunikation	8	4,08%	[1,22%, 6,94%]
Områdestudier	3	3,39%	[0,37%, 6,41%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	96	17,42%	[12,34%, 22,50%]
Psykologi	31	6,31%	[2,32%, 10,30%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Øvrige sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	3	3,33%	[0,46%, 6,21%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	3	4,17%	[0,46%, 7,88%]

Tabel A.4. Videnssamarbejde med beredskab, forsvar, politi eller retsvæsen på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	2	1,82%	[0,00%, 4,44%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	17	13,33%	[7,10%, 19,57%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	4	4,88%	[0,00%, 9,78%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	2	3,45%	[0,00%, 7,77%]
Digital Kommunikation	5	9,68%	[3,38%, 15,97%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	7	7,55%	[2,77%, 12,32%]
Flerfaglig	3	0,82%	[0,00%, 2,16%]
Historie	4	3,28%	[0,02%, 6,54%]
IT og Humaniora	3	5,88%	[1,16%, 10,61%]
Kønsforskning	6	13,79%	[6,69%, 20,90%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	2	1,45%	[0,00%, 3,33%]
Kunsthistorie og Billedkunst	1	5,00%	[0,01%, 9,99%]
Lingvistik	7	4,23%	[0,71%, 7,74%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	15	7,14%	[3,42%, 10,86%]
Områdestudier	9	8,47%	[3,82%, 13,13%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	4	0,65%	[0,00%, 1,72%]
Psykologi	9	1,80%	[0,00%, 3,99%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Øvrige sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	10	10,00%	[5,20%, 14,80%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	5	6,25%	[1,76%, 10,74%]

Tabel A.5. Videnssamarbejde med Den Europæiske Union på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	24	20,00%	[12,15%, 27,85%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	23	18,33%	[11,24%, 25,43%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	13	14,63%	[6,59%, 22,68%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	5	10,34%	[3,14%, 17,55%]
Digital Kommunikation	6	12,90%	[5,76%, 20,04%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	7	7,55%	[2,77%, 12,32%]
Flerfaglig	45	11,48%	[6,75%, 16,20%]
Historie	13	9,84%	[4,38%, 15,29%]
IT og Humaniora	15	29,41%	[20,27%, 38,56%]
Kønsforskning	10	24,14%	[15,32%, 32,96%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	12	10,14%	[5,39%, 14,90%]
Kunsthistorie og Billedkunst	1	5,00%	[0,01%, 9,99%]
Lingvistik	14	8,45%	[3,59%, 13,31%]
Litteraturvidenskab	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Medier og Kommunikation	25	12,24%	[7,51%, 16,98%]
Områdestudier	16	15,25%	[9,25%, 21,26%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	78	14,19%	[9,52%, 18,87%]
Psykologi	57	11,71%	[6,43%, 16,99%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	7	5,26%	[1,88%, 8,65%]
Sprogfag: Øvrige sprog	5	12,00%	[3,33%, 20,67%]
Teologi og Religionsvidenskab	10	10,00%	[5,20%, 14,80%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	16	18,75%	[11,50%, 26,00%]

Tabel A.6. Vidensssamarbejde med ministerier, regioner eller kommuner på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	65	54,55%	[44,77%, 64,32%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	48	38,33%	[29,42%, 47,25%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	35	39,02%	[27,92%, 50,13%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	15	31,03%	[20,09%, 41,98%]
Digital Kommunikation	15	32,26%	[22,30%, 42,21%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	23	24,53%	[16,75%, 32,30%]
Flerfaglig	130	32,79%	[25,83%, 39,74%]
Historie	38	29,51%	[21,16%, 37,86%]
IT og Humaniora	40	76,47%	[67,96%, 84,99%]
Kønsforskning	20	48,28%	[37,98%, 58,57%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	46	37,68%	[30,05%, 45,31%]
Kunsthistorie og Billedkunst	7	25,00%	[15,09%, 34,91%]
Lingvistik	27	16,90%	[10,35%, 23,45%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	84	40,82%	[33,72%, 47,91%]
Områdestudier	40	38,98%	[30,83%, 47,13%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	300	54,19%	[47,52%, 60,87%]
Psykologi	201	41,44%	[33,35%, 49,53%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	33	23,68%	[17,23%, 30,13%]
Sprogfag: Øvrige sprog	9	20,00%	[9,33%, 30,67%]
Teologi og Religionsvidenskab	46	46,67%	[38,68%, 54,66%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	36	43,75%	[34,54%, 52,96%]

Tabel A.7. Vidensssamarbejde med politiske partier på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	9	7,27%	[2,17%, 12,37%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	4	3,33%	[0,04%, 6,62%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	4	4,88%	[0,00%, 9,78%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	3	6,90%	[0,90%, 12,89%]
Digital Kommunikation	2	3,23%	[0,00%, 6,99%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	5	5,66%	[1,48%, 9,84%]
Flerfaglig	26	6,56%	[2,89%, 10,22%]
Historie	8	6,56%	[2,03%, 11,09%]
IT og Humaniora	3	5,88%	[1,16%, 10,61%]
Kønsforskning	4	10,34%	[4,07%, 16,62%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	5	4,35%	[1,14%, 7,56%]
Kunsthistorie og Billedkunst	1	5,00%	[0,01%, 9,99%]
Lingvistik	5	2,82%	[0,00%, 5,71%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	13	6,12%	[2,66%, 9,58%]
Områdestudier	9	8,47%	[3,82%, 13,13%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	36	6,45%	[3,16%, 9,74%]
Psykologi	18	3,60%	[0,54%, 6,66%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Øvrige sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	10	10,00%	[5,20%, 14,80%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	9	10,42%	[4,75%, 16,09%]

Tabel A.8. Videnssamarbejde med fagforeninger samt erhvervs- og arbejdsgiverorganisationer på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	15	12,73%	[6,18%, 19,27%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	2	1,67%	[0,00%, 4,01%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	7	7,32%	[1,39%, 13,24%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	8	17,24%	[8,30%, 26,18%]
Digital Kommunikation	5	9,68%	[3,38%, 15,97%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	11	11,32%	[5,59%, 17,05%]
Flerfaglig	62	15,57%	[10,20%, 20,95%]
Historie	8	6,56%	[2,03%, 11,09%]
IT og Humaniora	3	5,88%	[1,16%, 10,61%]
Kønsforskning	10	24,14%	[15,32%, 32,96%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	30	24,64%	[17,85%, 31,42%]
Kunsthistorie og Billedkunst	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Lingvistik	5	2,82%	[0,00%, 5,71%]
Litteraturvidenskab	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Medier og Kommunikation	25	12,24%	[7,51%, 16,98%]
Områdestudier	14	13,56%	[7,84%, 19,28%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	136	24,52%	[18,75%, 30,28%]
Psykologi	57	11,71%	[6,43%, 16,99%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	4	2,63%	[0,20%, 5,06%]
Sprogfag: Øvrige sprog	5	12,00%	[3,33%, 20,67%]
Teologi og Religionsvidenskab	3	3,33%	[0,46%, 6,21%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	7	8,33%	[3,20%, 13,46%]

Tabel A.9. Videnssamarbejde med andre interesseorganisationer og foreninger på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	44	36,36%	[26,92%, 45,81%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	31	25,00%	[17,06%, 32,94%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	7	7,32%	[1,39%, 13,24%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	17	34,48%	[23,23%, 45,73%]
Digital Kommunikation	6	12,90%	[5,76%, 20,04%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	20	20,75%	[13,43%, 28,08%]
Flerfaglig	100	25,41%	[18,96%, 31,86%]
Historie	31	24,59%	[16,71%, 32,47%]
IT og Humaniora	12	23,53%	[15,01%, 32,04%]
Kønsforskning	20	48,28%	[37,98%, 58,57%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	34	27,54%	[20,50%, 34,57%]
Kunsthistorie og Billedkunst	7	25,00%	[15,09%, 34,91%]
Lingvistik	25	15,49%	[9,17%, 21,81%]
Litteraturvidenskab	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Medier og Kommunikation	59	28,57%	[22,05%, 35,10%]
Områdestudier	33	32,20%	[24,40%, 40,01%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	132	23,87%	[18,16%, 29,58%]
Psykologi	140	28,83%	[21,39%, 36,26%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	15	10,53%	[5,87%, 15,18%]
Sprogfag: Øvrige sprog	4	8,00%	[0,76%, 15,24%]
Teologi og Religionsvidenskab	20	20,00%	[13,59%, 26,41%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	26	31,25%	[22,64%, 39,86%]

Tabel A.10. Vidensssamarbejde med museer, biblioteker eller arkiver på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	17	14,55%	[7,62%, 21,47%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	93	75,00%	[67,06%, 82,94%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	26	29,27%	[18,91%, 39,62%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	17	34,48%	[23,23%, 45,73%]
Digital Kommunikation	11	22,58%	[13,68%, 31,48%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	13	13,21%	[7,09%, 19,33%]
Flerfaglig	104	26,23%	[19,71%, 32,75%]
Historie	59	45,90%	[36,78%, 55,02%]
IT og Humaniora	6	11,76%	[5,30%, 18,23%]
Kønsforskning	9	20,69%	[12,34%, 29,04%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	48	39,13%	[31,44%, 46,82%]
Kunsthistorie og Billedkunst	20	75,00%	[65,09%, 84,91%]
Lingvistik	11	7,04%	[2,57%, 11,51%]
Litteraturvidenskab	7	41,67%	[27,10%, 56,23%]
Medier og Kommunikation	59	28,57%	[22,05%, 35,10%]
Områdestudier	19	18,64%	[12,14%, 25,15%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	68	12,26%	[7,86%, 16,65%]
Psykologi	39	8,11%	[3,63%, 12,59%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	5	33,33%	[19,40%, 47,26%]
Sprogfag: Nordiske sprog	53	38,16%	[30,79%, 45,53%]
Sprogfag: Øvrige sprog	11	24,00%	[12,61%, 35,39%]
Teologi og Religionsvidenskab	26	26,67%	[19,58%, 33,75%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	9	10,42%	[4,75%, 16,09%]

Tabel A.11. Vidensssamarbejde med teatre, koncerthuse, spillesteder, udøvende kunstnere eller musikere på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	7	5,45%	[1,00%, 9,91%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	10	8,33%	[3,27%, 13,40%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	2	2,44%	[-1,07%, 5,95%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	29	58,62%	[46,97%, 70,28%]
Digital Kommunikation	6	12,90%	[5,76%, 20,04%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	4	3,77%	[0,33%, 7,22%]
Flerfaglig	42	10,66%	[6,09%, 15,23%]
Historie	13	9,84%	[4,38%, 15,29%]
IT og Humaniora	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Kønsforskning	1	3,45%	[0,00%, 7,21%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	16	13,04%	[7,74%, 18,35%]
Kunsthistorie og Billedkunst	7	25,00%	[15,09%, 34,91%]
Lingvistik	11	7,04%	[2,57%, 11,51%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	21	10,20%	[5,83%, 14,58%]
Områdestudier	2	1,69%	[0,00%, 3,85%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	7	1,29%	[0,00%, 2,80%]
Psykologi	9	1,80%	[0,00%, 3,99%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	1	8,33%	[0,17%, 16,50%]
Sprogfag: Nordiske sprog	20	14,47%	[9,14%, 19,81%]
Sprogfag: Øvrige sprog	11	24,00%	[12,61%, 35,39%]
Teologi og Religionsvidenskab	8	8,33%	[3,91%, 12,76%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	2	2,08%	[0,00%, 4,73%]

Tabel A.12. Videnssamarbejde med kirker eller religiøse foreninger på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	4	3,64%	[0,04%, 7,31%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	6	5,00%	[1,00%, 9,00%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	5	10,34%	[3,14%, 17,55%]
Digital Kommunikation	2	3,23%	[-0,54%, 6,99%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	11	11,32%	[5,59%, 17,05%]
Flerfaglig	23	5,74%	[2,29%, 9,18%]
Historie	4	3,28%	[0,02%, 6,54%]
IT og Humaniora	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Kønsforskning	1	3,45%	[0,00%, 7,21%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	7	5,80%	[2,12%, 9,48%]
Kunsthistorie og Billedkunst	4	15,00%	[6,82%, 23,18%]
Lingvistik	2	1,41%	[0,00%, 3,47%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	8	4,08%	[1,22%, 6,94%]
Områdestudier	3	3,39%	[0,37%, 6,41%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	7	1,29%	[0,00%, 2,80%]
Psykologi	4	0,90%	[0,00%, 2,45%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	7	5,26%	[1,88%, 8,65%]
Sprogfag: Øvrige sprog	2	4,00%	[0,00%, 9,23%]
Teologi og Religionsvidenskab	43	43,33%	[35,40%, 51,27%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	5	6,25%	[1,76%, 10,74%]

Tabel A.13. Videnssamarbejde med bygge og anlæg, industri, forsyning, etc. på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	9	7,27%	[2,17%, 12,37%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	10	8,33%	[3,27%, 13,40%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	7	7,32%	[1,39%, 13,24%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Digital Kommunikation	5	9,68%	[3,38%, 15,97%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	5	5,66%	[1,48%, 9,84%]
Flerfaglig	19	4,92%	[1,71%, 8,12%]
Historie	6	4,92%	[0,96%, 8,88%]
IT og Humaniora	2	2,94%	[0,00%, 6,33%]
Kønsforskning	1	3,45%	[0,00%, 7,21%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	7	5,80%	[2,12%, 9,48%]
Kunsthistorie og Billedkunst	1	5,00%	[0,01%, 9,99%]
Lingvistik	7	4,23%	[0,71%, 7,74%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	11	5,10%	[1,92%, 8,28%]
Områdestudier	7	6,78%	[2,58%, 10,98%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	18	3,23%	[0,86%, 5,59%]
Psykologi	9	1,80%	[0,00%, 3,99%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	4	2,63%	[0,20%, 5,06%]
Sprogfag: Øvrige sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	12	14,58%	[8,03%, 21,14%]

Tabel A.14. Vidensssamarbejde med forlag, filmproduktion, tv, radio eller musik på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	24	20,00%	[12,15%, 27,85%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	48	38,33%	[29,42%, 47,25%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	11	12,20%	[4,75%, 19,64%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	17	34,48%	[23,23%, 45,73%]
Digital Kommunikation	11	22,58%	[13,68%, 31,48%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	14	15,09%	[8,62%, 21,56%]
Flerfaglig	91	22,95%	[16,72%, 29,18%]
Historie	48	37,70%	[28,83%, 46,58%]
IT og Humaniora	5	8,82%	[3,13%, 14,52%]
Kønsforskning	10	24,14%	[15,32%, 32,96%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	36	28,99%	[21,84%, 36,13%]
Kunsthistorie og Billedkunst	7	25,00%	[15,09%, 34,91%]
Lingvistik	29	18,31%	[11,55%, 25,07%]
Litteraturvidenskab	8	50,00%	[35,23%, 64,77%]
Medier og Kommunikation	72	34,69%	[27,82%, 41,57%]
Områdestudier	10	10,17%	[5,12%, 15,22%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	96	17,42%	[12,34%, 22,50%]
Psykologi	70	14,41%	[8,65%, 20,18%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	5	33,33%	[19,40%, 47,26%]
Sprogfag: Nordiske sprog	35	25,00%	[18,43%, 31,57%]
Sprogfag: Øvrige sprog	14	32,00%	[19,56%, 44,44%]
Teologi og Religionsvidenskab	35	35,00%	[27,36%, 42,64%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	2	2,08%	[0,00%, 4,73%]

Tabel A.15. Vidensssamarbejde med ejendomshandel og udlejning, erhvervsservice, rådgivning, etc. på tværs af fag

FAG	N	%	95% KI
Antropologi, Etnologi og Etnografi	7	5,45%	[1,00%, 9,91%]
Arkæologi, Arkæometri og Konserveringsvidenskab	2	1,67%	[0,00%, 4,01%]
Biblioteks- og Informationsvidenskab	2	2,44%	[1,00%, 5,95%]
Dans, Teatervidenskab, Drama, Musikvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Digital Kommunikation	3	6,45%	[1,22%, 11,68%]
Filosofi, Idéhistorie og Videnskabsteori	4	3,77%	[0,33%, 7,22%]
Flerfaglig	26	6,56%	[2,89%, 10,22%]
Historie	2	1,64%	[0,00%, 3,96%]
IT og Humaniora	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Kønsforskning	3	6,90%	[1,67%, 12,12%]
Kulturvidenskab, Kulturhistorie og Kulturformidling	7	5,80%	[2,12%, 9,48%]
Kunsthistorie og Billedkunst	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Lingvistik	5	2,82%	[0,00%, 5,71%]
Litteraturvidenskab	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Medier og Kommunikation	15	7,14%	[3,42%, 10,86%]
Områdestudier	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Pædagogik, Uddannelse og Didaktik	11	1,94%	[0,09%, 3,78%]
Psykologi	4	0,90%	[0,00%, 2,45%]
Sprogfag: Latin og Oldgræsk	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Nordiske sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Sprogfag: Øvrige sprog	0	0,00%	[0,00%, 0,00%]
Teologi og Religionsvidenskab	2	1,67%	[0,00%, 3,72%]
Videnskabsstudier og Forskningsanalyse	3	4,17%	[0,46%, 7,88%]

**Humanistiske universitetsforskere
vidensformidling og videnssamarbejde**

Udgiver

Humanomics Research Centre,
Institut for Kommunikation og Psykologi,
Aalborg Universitet København.

Forfattere

Lasse Gøhler Johansson,
David Budtz Pedersen,
Frederik Stjernfelt

Udgivelsesdato

3. oktober 2018

Grafisk design

Spine Studio

Skrifttype

Gordita

Tryk

Hørdum og Engelbreth